

ML İLKELERİN IŞIĞINDA OPORTİNİST "ÜÇ DÜNYA" TEORİSİNİ ELEŞTİRE- REK MAHKUM EDELİM.

VERLAG HALK YAYINLARI

ONUR
TOPLUMSAL TARİH VE KÜLTÜR
VAKFI

"ÜÇ DÜNYA" TEORİSİNİN ELEŞTİRİSİ

Bugün dünyada durumun değerlendirilmesi meselesinde, Marksizm-Leninizmle, oportünizm arasındaki mücadele, "Üç Dünya Teorisi" konusunda yürütülen tartışmada yoğunlaşmaktadır.

Nedir "Üç Dünya Teorisi"? Bu teori nasıl ortaya çıkmıştır? Nasıl gelişmiştir? Önce bu sorulara cevap arayalım.

"Üç Dünya Teorisi" bir süreden beri dünya Marksist-Leninist hareketi içinde, yaşadığımız dünyadaki al-tüel durumu açıklamak savunulan bir teoridir. Bu teori, ÇKP'nin dış politikasında 1970 lerin başlarından bu yana eğilim olarak vardır. Meselâ Çin Halk Cumhuriyeti'nin Birleşmiş Milletlerdeki temsilcisi Ciao-Guan Hua, 1972 3 Ekiminde, BM 27. Genel Kurulunda yaptığı konuşmada

"Üçüncü dünya ülkeleri (abç) süper güçlerin (abç) saldırı, yayılma ve savaş siyasetlerine karşı daha geniş saflar halinde birleştireler ve uluslar arası sorunlarda her geçen gün daha büyük bir rol oynuyorlar". (Bak. Ada Geçen Yası. s.1 AİM)

"Deniz dibi komisyonunun toplantılarında üçüncü dünyanın bir çok ülkesi kendi zenginliklerini korumak için kararlı mücadeleler verdiler.... ((abç) (agy. s.26)

demektedir. Henüz "Üç Dünya Teorisi" kesin olarak ifade edilmemesine rağmen, "Üçüncü Dünya" "Süper Güçler" "Üçüncü Dünya Ülkelerinin kararlı mücadelesi" vb. kavramlar, eğilim olarak bu teorinin varlığını göstermektedir.

"Üç Dünya Teorisi" ilk defa, 1974 yılında Teng Hsiao Ping tarafından yine BM de yapılan bir konuşmada kesin bir şekilde formüle edilmiştir.

Mao Zedung öldükten sonra, Ciao-Guan Hua, 21 Eylül 1976'da yine BM Genel Kurulunda yaptığı bir konuşmada, "Üç Dünya" teorisinin Mao Zedung tarafından ortaya konan stratejik bir anlayış olduğunu açıkladı (1).

İşte "Üç Dünya Teorisi"nin ortaya çıkışı ve gelişmesi kısaca böyledir.

"ÜÇ DÜNYA TEORİSİNİN" TEZLERİ:

Üç dünya teorisini ilk defa açık bir şekilde formüle eden Teng Hsiao Ping, 10 Nisan 1974'de, Birleşmiş Milletler Özel Oturumunda yaptığı konuşmada şöyle diyor:

"Gökkubbenin altındaki bu büyük kargaşalık" durumunda dünyadaki bütün siyasi güçler, uzun boy ölçüşmeler ve mücadeleler sonucu köklü bir değişim ve yeniden gruplaşma geçirmişlerdir. (abç) Bir çok Asya, Afrika, Latin Amerika Devleti bağımsızlığa kavuşmuştur, ve uluslararası meselelerde her geçen gün daha büyük bir rol oynamaktadırlar. (abç) İkinci Dünya Savaşından sonra bir süre var olan sosyalist kamp, sosyal-emperyalizmin ortaya çıkışı ile, bugün artık yoktur. (abç) Kapitalizmin eşitsiz ge-

lişme kanunu sonucu olarak batıdaki emperyalist blok da parçalanmaktadır. (abç) Uluslararası ilişkilerdeki değişikliğe bakıldığında bugün, dünyada birbiriyle hem ilişki halinde olan, hem de çelişen üç kısım, üç dünya olduğu (görülür). ABD ve Sovyetler Birliği birinci dünyayı meydana getirmektedir. (abç) Asya, Afrika ve Latin Amerikada ve diğer bölgelerde gelişmekte olan ülkeler üçüncü dünyayı oluşturmaktadır. Bu ikisinin arasında kalan gelişmiş ülkeler ise ikinci dünyayı meydana getirmektedir. (abç) (Teng Hsiao Ping agy.s.2 Alm)

.....
İki süper güç...yeni bir dünya savaşının kaynağıdır. (abç) (agy s.3)

.....
Başkalarına karşı zulüm uygulamada, özellikle kendisine 'sosyalizm' yaftasını asan süper güç öne çıkıyor. (abç) (agy.s.3)

.....
(İkinci dünya ülkeleri), çeşitli ölçülerde şu veya bu gücün denetim tehdit ve zorbalığı altındadır... Bunlar şu veya bu ölçüde süper güçlerin boyunduruk ve denetiminden kurtulmak, milli bağımsızlık ve egemenliklerini korumak istiyorlar. (abç) (agy s.4)

.....
Gelişmekte olan ülkelerin çoğu sömürgecilğin ve emperyalizmin baskı ve sömürüsü altında inlemıştır.

.....
Onlar dünya tarihinin tekerleğini ileri döndüren devrimci itici güçtür. Onlar sömürgecilğe, emperyalizme ve fakat öncelikle süper güçlere karşı mücadelenin temel gücüdür. (agy s.4)

.....
(İki süper güç arasındaki) uzlaşma ve işbirliği kısmi, geçici ve geçicidir (relatiftir). Aralarındaki rekabet ise genel, sürekli ve mutlaklıdır. (abç)

.....
Asya, Afrika ve Latin Amerika ülkeleri ve halkları tutarlı mücadeleleri ile, görünüşte güçlü ama gerçekte güçsüz olan emperyalizmin ve özellikle süper güçlerin, zayıflıklarını ortaya çıkardılar. (agy s.7)

.....
İkinci dünya ülkelerinin süper güçlerin denetim, müdahale, tehdit, sömürü ve iktisadi buhranları başkalarının sırtına yıkmalarına karşı mücadeleleri günden güne gelişmektedir. (agy.s.7)

.....
Gerçekten güçlü olan birleşen, savaşıma ve yenmeye cesaret eden, üçüncü dünya ve bütün ülkelerin halklarıdır. Bir çok üçüncü dünya ülkesi ve halkları, uzun bir mücadele sonucu siyasi bağımsızlıklarını kazanabildiklerine göre, onlar bu temelde, ... tutarlı bir mücadele ile eşitsizlik, denetim ve sömürüye karşı uluslararası iktisadi ilişkileri de kökten

değiştirebilirler, ve milli ekonomilerinin gelişebilmesi için gerekli şartları yaratabilirler(agy.s.8)

.....
Bu üçüncü dünya ülkelerinin ve halklarının sömürgecilğe, emperyalizme ve hegemonya çabalarına karşı mücadelesinin önemli bir meselesidir.
(abç)(agy.s.8)

.....
Hepimizin bildiği gibi sömürgecilik ve emperyalizm son bir kaç yüzyıl içinde Asya, Afrika ve Latin Amerika halklarını insafsızca köleleştirmiş ve soymuşlardır. Onlar halkların ucuz iş güçlerini ve bu bölgelerin zengin doğal kaynaklarını sömürerek, dengesiz ve tek yanlı bir ekonomi kurmuşlardır.(abç)(agy.s.8)(Hepsi geçmiş zamana!KN)

.....
Gerçek sosyalist bir devlet, enternasyonalizmin ilkelerine göre, ezilen ülkeleri ve milletleri destekler ve onların milli ekonomilerini geliştirmeleri için yardım eder.(abç)(agy.s.11)

.....
Gelişmekte olan ülkeler ekonomilerini bağımsız olarak geliştirebilmek için büyük bir potansiyele sahiptirler. Gelişmekte olan bir ülke kendi özellik ve şartlarına göre, bağımsızlık ve kendi kendini yönetme yoluyla ve kendi gücüne güvenme yolunu tutarsa, yılmadan çaba sarfederse, giderek endüstri ve tarımın modernleştirilmesinde, geçmiş nesillerin hiç görmediği bir düzeye ulaşabilir.(agy.s.13)

.....
Şimdiki aşamada gelişmekte olan bir ülke, milli ekonomisini geliştirmek istiyorsa, her şeyden önce doğal kaynaklarını kendi eline almalı ve yabancı sermayenin kontrolünden adım adım kurtulmalıdır.
(abç)(agy.s.14)

Üçüncü dünya ülkeleri geçmişte ortak bir kaderi paylaşmışlardır. Bugün de sömürgecilğe ve yeni sömürgecilğe ve büyük güçlerin hegemonyacılığına karşı mücadele etmek; milli ekonomilerini geliştirmek ve ülkelerini inşa etmek gibi ortak görevlerle karşı karşıyadırlar. Daha sıkı birleşmemiz için her sebep mevcuttur. Fakat bir-birimize yabancılaşmaya birtek sebep bile yoktur.(abç)(agy.s.15)

.....
Emperyalistler ve özellikle süper güçler biz gelişmekte olan ülkelerin bazı geçici ayrılıklarından faydalanarak aramıza nifak tohumları saçmak, birliğimizi sabote etmek istiyorlar.(agy.s.14)

.....
Biz gelişmekte olan ülkeler arasındaki ayrılıklar ilgili taraflar arasında yapılacak görüşmelerle çözülebilir ve çözümlidir.(agy.s.15)

.....
Petrol meselesinde taraf olan gelişmekte olan ülkelerin, bu meselelerin akılcı bir çözümünü bulmaları için çaba sarfetmelerini olumlu karşılıyoruz.(abç)(agy.s.16)

Çin sosyalist bir ülkedir ve aynı zamanda gelişmekte olan bir ülkedir. (abc) (agv.s.19)

İşte Teng Hsiao Ping'in 10 Nisan 1974 de yaptığı konuşmada söyledikleri ana hatlarıyla bunlardır.

Teng Hsiao Ping'in ilk defa ortaya koyduğu bu "Üç Dünya Teorisi" sonradan ÇKP ve onu izleyen bir dizi KP tarafından daha da geliştirilmiştir. "Üç Dünya Teorisi"ni değiştirirken özellikle, Çin kaynakları üzerinde duracağız. Çünkü bu teoriyi ilk defa ortaya koyan ve geliştiren ÇKP dir.

"Üç Dünya Teorisi"nin temel tezleri şunlardır:

- 1-Bugün dünya üç bölüme, üç kaynağa ayrılmıştır.
- 2-İki süper güç dünya halklarının baş düşmanı ve yeni bir dünya savaşının kaynağıdır.
- 3-İki süper güçten Amerikan emperyalizmi elindekini savunma, Sovyet sosyal emperyalizmi ise yeni yetme bir emperyalist güç olduğu için salıdırı durumundadır. Bu yüzden Sovyet Sosyal-emperyalizmi daha tehlikeli ve daha saldırgandır.
- 4-Üçüncü dünya ülkeleri dünya tarihinin çarkını ileri döndüren devrimci itici güç, emperyalizme, sömürgecilğe, süper güçlere karşı mücadelenin temel gücüdür.
- 5-İki süper güç arasındaki uzlaşma geçici, dalaşma mutlaktır. Bu dalaşma mutlaka üçüncü dünya savaşına yol açacaktır.
- 6-"İkinci Dünya Ülkeleri" dünya hegemonyası için mücadele edecek güçten yoksundur. Bunlar gelişmekte olan ülkelerle egit ilişkiler kurmaya yöneliyorlar. "(Bunu ülkemizde sosyal güvenizmin bayraktarı Aydınlık söylüyor. Bak. S.78 s.17)
- 7-Gelişmekte olan ülkeler arasında bunların yabancılaşması için tek sebep yoktur. Bu ülkeler birleşmelidir.
- 8-Gelişmekte olan ülkeler, geçmişte emperyalizm ve sömürgecilik tarafından ezildiler, baskı altında tutuldular.
- 9-Gelişmekte olan ülkeler siyasi bağımsızlıklarına kavuşmuşlardır. Şimdi ekonomik bağımsızlığa kavuşmaları gerktir. Bunun için doğal zenginliklerine sahip çıkmalı ve yabancı sermayenin kontrolünden adım adım kurtulmalıdır.
- 10-Sosyalist kamp dağılmıştır.
- 11-Emperyalist kamp dağılmıştır.
- 12-"Üç Dünya Teorisi" stratejidir.

Şimdi bu tezleri tek tek ele alıp, Marksist-Leninist ilkelerle karşılaştıralım:

DÜNYAYI ÜÇ DÜNYA'YA BÖLMEK MESELEYE PROLETARYANIN DEĞİL BURJUVAZİNİ BAKIŞ AÇISINDAN İZLENİLMESİ DENEKTİR

"Üç Dünya" teorisyenleri, yukarıda gösterdiğimiz gibi, dünyayı "Üç Dünya"ya ayırmaktadırlar. Bu ayırımı yaparken, meseleye yaklaşımları, adı geçen ülkelerde hangi sınıfların iktidarda olduğu açısından değil; Ülkenin zenginliği, yada yoksulluğu ülkede üretici güçlerin gelişme düzeyi açısından olmaktadır. Bu kesinlikle anti Marksist; anti Leninist bir yaklaşımdır. Marksist-Leninistler için her meseleye yaklaşımda bir tek kıstas vardır: Sınıf kıstası. M-L'ler, her hangi bir ülkenin durumunu değerlendiren o ülkede hangi sınıfın (yada sınıfların) iktidarda olduğu meselesine bakarlar. M-L'ler meseleye böyle yaklaştıkları için de, bugün dünyayı "Üç Dünya" değil; birbiri ile aralarında uzlaşmaz çelişmeler bulunan iki bölüme ayırırlar. Bir yanda emperyalizm, sosyal emperyalizm ve her türlü gericilik; diğer yanda emperyalizme, sosyal emperyalizme ve gericiliğe karşı olan güçler. (Bir yanda devrim cephesi-diğer yanda karşı devrim cephesi) Marks-Engels, kapitalizmin rekabetçi döneminde yazdıkları; komünist manifesto'da ve diğer bütün eserlerinde, meseleye sınıfsal açıdan yaklaşarak, toplumun aralarında uzlaşmaz çelişmeler bulunan iki bölüme ayrıldığını söylüyorlardı.

"Çağımız, burjuvazinin çağı, sınıf çelişmelerini basitleştirmiştir. Bütün toplum, her geçen gün daha keskin bir şekilde iki büyük düşman kampa, birbirinin tam zıttı olan iki büyük sınıfa bölünmektedir: Burjuvazi ve proleterya" (ME Eserler Alm.c.4, s.463)

"Komünist Manifesto"dan)

Emperyalizm çağında; kapitalizm dünya çapında yaygınlaştı. Dünya bir avuç ezen-sömüren emperyalist güçlere; ezilen ülkelere bölündü.

Bu dönemde, 1917 Ekim devrimiyle ilk defa bir ülke devrimle emperyalist zincirin halkalarından koptu. Böylece emperyalizm ve proleter devrimleri çağı başladı.

Bu çağda dünya ikiye bölünmüştür.

Lenin bunu şöyle ifade ediyordu:

"Bugün dünyada iki dünya vardır: eski, çıkmaz bir sokağa girmiş olan ve fakat asla teslim olmayacak olan kapitalizmin dünyası; ve gelişen yeni dünya. (yeni dünya) henüz çok zayıftır, ama büyüyüp güçlenecektir." (Lenin Eserler Alm.cilt 33 s.13)

Stalin aynı olguyu şöyle ifade ediyordu:

"Dünya kesinlikle ve geri dönüşü olmayacak bir biçimde iki kampa bölünmüştür: Emperyalizmin kampı ve sosyalizmin kampı" (Stalin Eserler Alm.c.4, s.205)

ve

"Dünya iki kampa bölünmüştür: Emperyalizm kampı ve emperyalizme karşı mücadele kampı" (STALİN Eserler Alm.c.7, s.244/245)

Mac. Tizedung aynı konuda Yeni Demokrasi adlı yazısında şunu demektedir:

"Bugünün milletlerarası şartları altında, sömürge ve yarı-sömürge ülkelerin burjuvazisinin yalancı pehlivanları; emperyalist cep-

saf tutup milletlerarası karşı-devrimin kuvvetlerinin bir parçası haline mi gelecekler, yoksa anti-emperyalist cephede saf tutup dünya devriminin kuvvetlerinin bir parçası haline mi gelecekler? İşte onlar buna karar vermek zorundadırlar. İkisinden biri-başka bir yol yoktur." (Mao Zedung Yeni Demokrasi s.79)

Bütün bu tespitleri yaparken Marksist-Leninist ustalar, sınıf kıstasından yola çıkmakta, değerlendirmelerini buna göre yapmaktadırlar. 'Üç Dünya Teorisi' Marksist-Leninist ustaların, dünyanın kesin olarak ve geri dönüşü olmayan bir biçimde, ikiye bölündüğü tespitini reddetme temelinde yükselen bir burjuva teorisidir. Bu teori meseleye sınıf açısından değil, zenginlik-yoksulluk; az gelişme-çok gelişme açısından yaklaşmaktadır.

Üretici güçlerinin çok geliştiği ABD ve Sovyetler Birliği '1. Dünya'; üretici güçlerin az gelişmiş olduğu ülkeler 3. Dünya; ikisinin arasında kalan ülkeler 2. Dünya. İşte size Kautsky-Berstein'dan Kruşçov'a kadar tüm revizyonistlerin savunduğu üretici güçler teorisinin, Teng Hsiao Ping tarafından 'yaratıcı bir şekilde' günümüz partlarında dünyaya uygulanması. "Üç Dünya Teorisi" işte budur.

Lenin, emperyalizmin, kapitalizmin en yüksek aşaması; asalak çürüyen ve can çekişen kapitalizm olduğunu ortaya koyarak, içinde yaşadığımız çağın "emperyalizm ve proleter devrimleri çağı" olduğunu tespitini yaptı.

Emperyalizm ve proleter devrimleri çağında, dünyada gelişme şu dört gelişmeden kaynaklanmaktadır.

Ezilen halklarla(2) emperyalizm (ve sosyal emperyalizm) arasındaki gelişme..

Kapitalist ülkelerde (revizyonistlerin hakim olduğu ülkelerde dahil) proletarya ile burjuvazi arasındaki gelişme

Emperyalist devlet ve tekellerin ki (sosyal emperyalistlerde dahil) kendi aralarındaki gelişmeler.

Sosyalist sistemle, emperyalist sistem arasındaki gelişmeler(3)

İşte bu gelişmelerin çözümü için verilen mücadeleler, bugün dünya devrimci sürecini oluşturmaktadır.

Dünya tahlilinde; sınıf mücadelesinin tayin edici olduğu gerçeğini kendilerine temel almayanlar; içinde bulunduğumuz çağda dünya çapında sınıf mücadelesinin ifadesi olan dört temel gelişmeyi kendilerine temel alamayanlar; ne bugün içinde bulunduğumuz dünyayı doğru bir biçimde açıklayabilirler, ne de onu devrimci yolla değiştirebilirler.

"Üç Dünya Teorisi" dünyayı açıklarken bu dört temel gelişmeden yola çıkmamakta; dört temel gelişmeyi gözlerden gizlemekte, çarpıtmaktadır.

Şimdi "Üç Dünya"yı tek tek ele alıp, bunları sınıf mücadelesi ve dört temel açısından değerlendirelim:

'1. Dünya', 'Üç Dünya' teorisyenlerine göre, ABD emperyalizmi ile, Sovyet

sosyal-emperyalizmi tarafından oluşturulmaktadır.Bu 'iki süper güç' "Üç Dünya" teorisyenlerine göre, 'dünya halklarının baş düşmanlarıdır'. Bunlara karşı 'bağımsızlık isteyen devletler, kurtuluş isteyen milletler,devrim isteyen halklar''bir devrimci cephe' oluştur malıdır.

"Birinci Dünya" kavramı 'ezilen halklar-emperyalizm' çelişmelerini gözlerden saklamakta,bu çelişmeyi 'ezilen halklar,milletler,ve devletlerle/iki süper güç arasındaki çelişmeye'dönüştürmektedir.Böylece 'iki süper güç' adı verilen ABD emperyalizmi ve Sovyet sosyal emperyalizmi dışındaki bütün emperyalist güçleri gözlerden gizlemekte,halklara dost göstermektedir.'1.Dünya' kavramı, dört temel çelişmeden biri olan,'ezilen halklar/emperyalizm' çelişmesini 'çarpıtmakta,tahrif etmektedir.'1.Dünya' kavramı iki ayrı emperyalist güç olan Amerikan emperyalizmi ve Sovyet sosyal-emperyalizmini,aynı kavram içinde 'iki süper güç' 'süper güçler' '1.Dünya' vs. şeklinde ifadelerle, yekpare bir bütün olarak göstermekte;hem bu ölkelerdeki proletarya-burjuvazi çelişmesini, hem de emperyalist ölkelerin kendi aralarındaki çelişmeleri gözlerden gizlemektedir.(4)

"Birinci Dünya" kavramı, emperyalizmle '1.Dünya'ya eşitlediği için, sosyalist sistemle emperyalist sistem arasındaki temel çelişmeyi de gözlerden gizlemektedir.(5)

"Birinci Dünya" kavramı,devrimci güçlerle karşı devrimci güçler arasındaki temel farkların üzerini örtmeye yaramaktadır.

"İkinci Dünya" "Üç Dünya" teorisyenlerine göre, 'Birinci Dünya' ile gelişmekte olan ölkeler arasında kalan gelişmiş ölkelerdir.Daha açık ifade edilirse, "ikinci dünya",Amerikan emperyalizmi ve Sovyet sosyal-emperyalizmi dışında kalan, emperyalist güçlerdir.

"İkinci dünya" kavramı,bu kavram içine dahil olan emperyalist güçlerin emperyalist niteliğinin üstünü örterek,'emperyalizm ile ezilen halklar' arasındaki temel çelişmeyi gözlerden gizlemektedir."İkinci dünya" kavramı,ikinci dünya kavramı içinde bulunan emperyalist güçleri yekpare bir bütün olarak ele almakta,bu güçlerin kendi aralarında var olan, hegemonya mücadelesinden kaynaklanan emperyalistler arası çelişmeleri gözlerden gizlemektedir. "İkinci dünya" kavramı,içine yalnızca Amerikan emperyalizmi ve Sovyet sosyal-emperyalizmi dışında kalan emperyalist devletler değil; bu emperyalist devletlerde yaşayan proletarya ve diğer emekçi sınıflar da dahil edilmektedir.Böylece bu ölkelerde "proletarya-burjuvazi çelişmesi"de gözlerden gizlenmektedir."İkinci dünya" kavramına giren emperyalist güçlerin emperyalist niteliği gözlerden gizlendiği için, bu yolla,bu güçlerle,sosyalist sistem arasındaki temel çelişme;gizlenmekte;yani emperyalist sistemle-sosyalist sistem arasındaki temel çelişme çarpıtılmaktadır."İkinci dünya" kavramı da devrimci-ve karşı devrimci güçlerin arasındaki sınıfları çarpıtmaktadır.

"Üçüncü Dünya" kavramı içine, üç dünya teorisyenleri iktidarda olan sınıfların niteliğine bakmadan 'gelişmekte olan' bütün ülkeleri dahil etmektedir. "Üçüncü Dünya" kavramı içinde, yeni yeni demokratik devrimlerle emperyalizmle bağını koparmış ve sosyalizmi inşa yolunda ilerleyen AHC, ÇHC gibi devletlerin yanında, emperyalizmin yarı sömürgesi durumunda olan, komprador burjuvazinin ve toprak ağalığının faşist diktatörlüklerinin hüküm sürdüğü devletler de vardır.

"Üçüncü Dünya" kavramı, proletarya ve halk diktatörlükleri ile komprador burjuvazi ve toprak ağalığı diktatörlüklerini eşitliyerek sosyalist sistemle, emperyalist sistem arasındaki temel çelişmeyi gözlerden gizlemektedir.

"Üçüncü Dünya" kavramı, bu kavramın içine giren ülkelerin çoğunluğunda var olan komprador patron ve ağalarla halk arasındaki çelişmeyi gözlerden gizlemekte; "Üçüncü dünya" kavramı içindeki güçlerin sınıf niteliğini gizleyerek, halklarla, emperyalizmin aşağı sınıfların menfaatleri birmiş gibi bir anlayış yaymaktadır.

"Üçüncü Dünya" kavramını ortaya çıkaran "üç dünya" teorisyenleri, "Üçüncü Dünya" ile 'ikinci dünya'nın birleşmesini savunarak, aynı zamanda ezilen halklar-emperyalizm gelişmesini de reddetmekte, gözlerden gizlemektedirler. "Üçüncü Dünya" kavramı da devrimci güçlerle-karşı devrimci güçleri birbirine karıştırmaktadır. Görüldüğü gibi "üç dünya" teorisi, dünyayı açıklarken, Marksist-Leninist dört temel çelişmeden yola çıkmakta, tam tersine, bu dört temel çelişmeyi çarpıtmaktadır.

"Üç Dünya" teorisi, emperyalizm ve proleter devrimleri çağında dünyadaki gelişmelere damgasını vuran dört temel çelişmenin, güncel duruma uygulanması değil; dört temel çelişmenin varlığını reddeden, bunları çarpıtan bir burjuva teorisiidir.

"DÜNYA HALKLARININ BAŞ DÜŞMANI VE EMPERYALİST SAVAŞIN KAYNAĞI İKİ SÜPER GÜÇTÜR" TEZİ DİĞER EMPERYALİST GÜÇLERİ GÖZLERDEN GİZLEYEN ANTI-LENİNİST BİR TEZDİR:

"Üç dünya" teorisyenlerinin temel tezlerinden biri, "dünya halklarının baş düşmanı iki süper güçtür" tezidir. Bu tez, emperyalizmi (ve sosyal emperyalizmi) 'iki süper güç' adı verilen Amerikan emperyalizmi ve Sovyet sosyal-emperyalizmine indirgeme ve diğer emperyalist güçleri gözlerden gizleme, bunları halklara "ehven-i şer" olarak gösterme anlamını taşımaktadır. Eğer bu tezin doğruluğu kabul edilirse, o zaman dünyanın her yerinde tek tek bütün ülkelerde tüm halkların, aynı anda bu iki emperyalist gücü baş düşman olarak karşısına alması gereklidir. Böyle bir davranışın Marksist-Leninist baş düşman tespiti ile uzaktan yakından bir ilişkisi yoktur. Nedir baş düşman? Baş düşman tespiti, tüm düşmanları bir anda yakmak mümkün olmaz. İçin yapılır. Baş düşman, içinde bulu-

nulan anda,devrimin bütün güçlerinin saldırılarını üzerinde yoğunlaştırılacağı düşman anlamına gelir.Baş düşman ülke içinde her dönemde iktidarı elinde tutan sınıf (veya sınıflar)dır.Dünyanın hiç bir ülkesinde, aynı anda bir ülkede birden fazla emperyalist güç hakim olamaz(6) Dünyanın hiç bir ülkesinde, aynı anda birden fazla emperyalist güç hakim olamayacağına göre; bugün dünyanın hiç bir ülkesinde 'iki süper güç' yani Amerikan emperyalizmi ve Sovyet sosyal-emperyalizmi beraberce baş düşman olamaz.Tek tek ülkelerde, içinde bulunulan anda ya bu iki büyük emperyalist güçten birisi ya da herhangi bir başka emperyalist güç baş düşman olabilir.

Görüldüğü gibi 'iki süper güç dünya halklarının baş düşmanıdır'tespiti, tek tek ülkelere somut olarak indirgenememektedir.İndirgendiginde hakim olan emperyalist gücü gözlerden gizlemekten başka bir işe yaramamaktadır.

"Üç Dünya" teorisyenleri 'iki süper güç dünya halklarının baş düşmanıdır' tespiti ile, işte bu kadar basit gerçekleri çarpıtmaktadırlar(7) Bunun dışında,içinde bulunulan herhangi bir anda bir veya bir kaç emperyalist gücü dünya çapında "halkların baş düşmanı" ilân etmek Marksist-Leninist açıdan teorik olarak yanlıştır.Dünya çapında şu veya bu emperyalist gücü dünya halklarının baş düşmanı olarak tespit etmek; Birincisi:Dünya çapında baş düşman ilân edilen güçle emperyalizmi eşitlemek anlamına gelir.Halklar arasında diğer emperyalist güçlerle,baş düşman ilân edilen emperyalist güç(veya güçler) arasında nitelik farkları varmış gibi hayaller yayar.Baş düşman ilân edilen gücün yıkılmasıyla emperyalizmin yıkılacağı hayalleri yayar.Böylece baş düşman ilân edilen güç dışındaki emperyalist güçlere hizmet eder. İkincisi:içinde yaşadığımız çağda tek tek ülkelerde devrim aşamasının değişiklikler gösterdiği;emperyalizmin bir anda bütün dünya halklarının ayaklanarak,dünya çapında emperyalizmi bir anda yıkması şeklinde değil; çeşitli ülkelerdeki değişik devrim süreçlerinin bir bütün olarak emperyalizme darbe vurmaları sonucunda,zayıflatıp süreç içinde yıkılacağı gerçeğini gözlerden gizler.

Dünya çapında devrimci sürecin; tek tek ülkelerdeki birbirinden değişik nitelikte devrimci süreçlerin objektif olarak bir hedefe yönelmesiyle ortaya çıkan karmaşık bir süreç olduğu gerçeğini reddeder.

Bu sebeplerden dolayı dünya çapında halkların baş düşmanı olarak,şu veya bu emperyalist gücü tespit etmek yanlıştır.Bugün dünya halklarının devrimci mücadelesinin karşısına tüm emperyalist güçler;düşman olarak dikilmektedir.Bugün devrimci sürecin karşısına bir bütün olarak emperyalizm ve sosyal emperyalizm engel olarak dikilmektedir.Emperyalist güçler içinde bazıları(Meselâ Amerikan emperyalizmi ve Sovyet sosyal-emperyalizmi) diğerlerinden nicel olarak daha güçlüdür ve öne çıkarılır.

Ama bunlar diğerlerinden güçlüdür diye dünya çapında bunları baş düşman ilân etmek, hem bunlarla diğerleri arasında sanki nitelik farkı varmış anlayışını; hem de dünya çapında devrimin bir anda olacağı anlayışını geliştireceğinden yanlıştır. Bugün dünya devrim süreci tek tek ülkelerde olan devrimlerden oluşmaktadır. Bu yüzden dünya çapında baş düşman tespit edip, yanlış anlayışlar körüklenecek yerde; tek tek ülkelerde baş düşman tespit etmek gerekir. (7b)

Ayrıca, dünya çapında baş düşman olarak şu veya bu emperyalist gücü tespit etmemek, içinde bulunulan anda dünya çapında emperyalist güçler arasında (nicel!) farklılıkları belirtmemizi de engellemez. Meselâ bugünkü durumda, Amerikan emperyalizmi ve Sovyet sosyal-emperyalizmi, emperyalist kampta öne çıkan (sömürü ve talan konusunda, silahlanma konusunda öne çıkan) güçlerdir. Bu tespiti yapmak ayrı bir şeydir; bunları 'dünya çapında halkların baş düşmanı ilân etmek' başka bir şeydir. Birincisi, Marksist-Leninist ilkelere dayalı somut bir tahlildir. İkincisi, Marksizm-Leninizmin ilkeleri ile çelişme halinde 'iki süper güç'le, emperyalizmi eşitleyen bir soyutlama, genellemedir.

'İki süper güç dünya halklarının baş düşmanıdır' tespiti, "Üç dünya" teorisyenlerini kaçınılmaz olarak, emperyalist savaşın kaynağının iki "süper güç" olduğu anti Marksist-Leninist tespitine götürüyor.

Lenin "Emperyalizm" adlı eserinde, kapitalizmin eşitsiz gelişme konunu ve emperyalizm çağında dünyanın paylaşılması sonucu olarak, emperyalist savaşların kaçınılmaz olduğu tespitini yaptı. Lenin emperyalist savaşların kaynağının şu veya bu emperyalist güç değil, bir bütün olarak emperyalizm olduğunu tespit etti. Bu genel tespit, açıktır ki içinde bulunulan her somut dönemde, emperyalist güçlerin özelliklerini incelememizi; şu veya bu emperyalist gücün savaş konusunda diğerlerinden daha öne çıktığını tespit etmemizi engellemez. Ama ilke olarak, doğru olan şey emperyalist savaşın kaynağının bir bütün olarak emperyalizm olduğunu tespit etmektir. Bu yapılmadan, şu veya bu emperyalist gücün emperyalist savaşın kaynağı olduğu tespitini yapmak; diğer emperyalist güçlerin savaşçı, saldırgan vb. olmadığı yani diğerlerinden nitelik olarak değişik olduğu anlamına gelir. Bu kesinlikle yanlıştır. "Üç Dünya" teorisyenleri gerek "iki süper güç dünya halklarının baş düşmanıdır" ve gerekse "iki süper güç yeni bir dünya savaşının kaynağıdır" tezleri ile, anti Marksist-Leninist görüşler savunuyorlar. Onların bu tezleri genel olarak emperyalizme, özel olarak 'iki süper güç' dışındaki emperyalist güçlere hizmet etmektedir.

AMERİKAN EMPERYALİZMİNİ 'SAVUNMA'

SOVİYET SOSYAL EMPERYALİZMİNİ 'SALDIRI'

DURUMUNDA İZLENMEK, AMERİKAN

EMPERYALİZMİNİ ŞİRİN GÖSTERMEKTİR:

"Üç Dünya Teorisi"nin temel tezlerinden biri 'Sovyet sosyal-emperyalizminin yeni yetme bir emperyalist güç olarak, Amerikan emperyalizminden 'daha saldırgan ve tehlikeli' olduğu tezidir. Hatta giderek, "Üç dünya" teorisyenleri Sovyet sosyal-emperyalizminin savaşın esas kaynağı vs. olduğunu da söylemektedirler.

Meselâ Çiao Guan Hua 15 Ekimde BM 31.Genel Kurulu'nda yaptığı konuşmada şöyle diyor:

"ABD dünyanın her yanında menfaatlerini savunma durumundadır.

Sovyetler Birliği ise her yanda yayılma çabası içindedir.

Bu değiştirilemez.

...
Sovyet sosyal-emperyalizmi zamanımızın en büyük tehlikesidir.

En büyük savaş tehlikesi ondan kaynaklanmaktadır." (PR Alm.s.

42/76, s.13)

1973'den bu yana, Çin kaynaklı yayınlarda, Sovyetler Birliği devamlı olarak daha 'tehlikeli' ve daha 'saldırgan' olarak nitelendirilmektedir.

Hem Sovyetler Birliği'nin 'daha tehlikeli' ve 'daha saldırgan' görülüp hem de 'iki süper güç baş düşmandır' demenin mantıksızlığını bir yana bırakalım; bu tespitteki esas sakat taraf; emperyalist güçleri saldırgan, az saldırgan, çok saldırgan, saldırgan olmayan vs. gibi kategorilere ayırmasıdır. (8)

Böyle bir ayırım, kaçınılmaz olarak, emperyalist güçler arasında nitelik farkı olduğu anlayışına götürecektir. Nitekim "Üç Dünya" teorisyenleri, 'ikinci dünya' ülkelerinin 'üçüncü dünya' ile eşit şartlarda alış veriş yapmak istediği vb. görüşler yayarak; bu nitelik farkını açıkça savunmaktadırlar.

"Üç Dünya" teorisyenleri, Sovyetler Birliği'nin yeni yetme bir emperyalist güç olduğunu bu yüzden daha saldırgan olduğunu savunuyorlar.

Bunlara göre, eski emperyalist güçlerin elinde yeterince pazar, hammadde kaynağı, sermaye ihraç alanı vardır. Bunlar bu yüzden artık yayılmak istemezler. Tek yaptıkları, ellerindeki korumaktır. Yeni yetme emperyalistlerin elinde ise, yeterince pazar, sermaye ihraç alanı, hammadde kaynağı vs. yoktur. Bunun için yeni yetme emperyalistler saldırgan olur.

Bu hem Leninist teori açısından yanlıştır; hem de bugün içinde bulunduğumuz dünyanın gerçekleri ile çelişme halindedir.

Teorik açıdan yanlıştır; çünkü emperyalizmin dünya hegemonyası isteği demek olduğunu kavramamıştır. İstisnasız tüm emperyalist güçler, diğer emperyalist güçleri yok etmek, tek başlarına dünyaya hakim olmak isterler. (Tabii istek bir şey, bu isteği gerçekleştirmek başka bir şeydir.)

Yeni emperyalist devletler, belli bir noktaya geldikten sonra durup, 'eh bu kadarı bana yeter, artık elimdeki ile yetineyim' demezler. Yani 'eski emperyalist güçler genel olarak ellerindeki korur, yeniler saldırır'

diye bir kural yoktur. 'Eski' emperyalist güçler de ellerindeki sömürü ve baskı alanlarını genişletmek için saldırırlar. Bu emperyalizmin tabii eğilimidir.

Amerikan emperyalizminin gerilemekte olduğu, savunma durumunda olduğu vs. gerçek durumla da çelişme halindedir. Amerikan emperyalizminin saldırı ganlığının üzerini örtmeye yaramaktadır.

Uzak doğuda uzun yıllar Hindicini balklarına kan kusturan bu 'saldırgan olmayan' Amerikan emperyalizmidir. Bugün dünyada en büyük sermaye ihracatçısı güç bu 'saldırgan olmayan' Amerikan emperyalizmidir. Atom silahları konusunda, Sovyet sosyal-emperyalistlerini fersah fersah geride bırakan güç bu 'saldırgan olmayan' Amerikan emperyalizmidir. Son olarak Ortadoğuda hegemonya dalgaşmasında önemli mevziler elde eden güç, bu 'saldırgan olmayan' Amerikan emperyalizmidir. vs. vs. .

Sovyet sosyal-emperyalizmi ve Amerikan emperyalizmi, aralarında nitelik açısından fark olmayan emperyalist güçlerdir. Bunların ikisinde saldırganıdır. İkisi de tehlikelidir. Meseleyle böyle ortaya koymayanlar, bu iki büyük emperyalist gücün, birinin ya da diğer emperyalist güçlerin yedeğine düşüp onların gönüllü propagandacılığını yaparlar.

İşte "Üç dünya" teorisyenlerinin yaptığı budur.

Emperyalist güçleri saldırgan ve saldırgan olmayan diye ikiye ayıranların, emperyalist güçler arasında nitelik farkı varmış gibi davrananların teorisi Lenin'den değil, Kautsky'den kaynaklanmaktadır.

Lenin, emperyalizm adlı eserinde Kautsky'nin emperyalizm teorisi için şunları söylüyor:

"Kautsky'de tayin edici olan, onun emperyalizmin siyasetini emperyalizmin ekonomisinden ayırmasıdır. O, ilhak hareketlerinden finans kapitalin tercih ettiği bir siyaset olarak söz ediyor. Ve sanki finans kapital temelinde başka bir burjuva siyaseti de olabilirmiş görüşünü yayıyor." (Lenin, Eserler Alm. C. 22, s. 274)

Kruşçov da bilindiği gibi, aynı Kautsky'nin yaptığı gibi emperyalizmin siyasetini ekonomisinden koparıyor ve emperyalistleri 'sağ dünya sahibi olanlar' 'saldırgan olanlar' şeklinde ikiye ayırıyordu.

"Üç Dünya" teorisyenlerinin de yaptığı, üç aşağı beş yukarı aynıdır. Onlar önce, 'ikinci dünya' adını verdikleri emperyalistleri 'iki süper güç' adını verdikleri Amerikan emperyalizmi ve Sovyet sosyal-emperyalizminden nitelik olarak ayırmakta; ardından da Sovyet sosyal-emperyalizmini Amerikan emperyalizminden nitelik olarak ayırmaktadırlar.

"Üç Dünya" teorisyenleri, Leninizm adına, Kautsky'nin öğrenciliğini yapmaktadırlar

"ÜÇ DÜNYA TEORİSİ" BİRİNCİ DÜNYA ÜLKELERİ TARAFINDAN İLERİ DÖNÜŞÜMÜ REN DEVRİMİ İÇİN "ÜÇ DÜNYA" TEZİ ÜÇ PROLETARYANIN TARAFI GÖREVİ ÜÇ DÜNYA MARXİST-LENİNİST ÖĞRETİSİ TAHRİF EDİYOR:

"Üç Dünya" teorisyenlerinin çokca yaptığı bir sahtekarlık, sınıflar üzeri kavramları kullanarak, aralarında uzlaşmaz çelişmeler bulunan sınıfların menfaatleri ortakmış gibi görüşler yaymalarıdır. "Üç Dünya" teorisyenlerinin en sevdiği kavramlardan biri "ülke" kavramıdır. Ülke kavramı bilindiği gibi, belli devlet sınırları ile çevrili bir toprak parçası ile, onun üzerinde var olan, canlı cansız her şeyi içermektedir. Bizi özellikle ilgilendiren "ülkede" yaşayan insanlardır. Ülke kavramı, bu açıdan bakıldığında belli topraklar üzerinde yaşayan, sınıfı ne olursa olsun tüm insanları "çerir".

Meselâ sözünü ettiğimiz "ülke" Türkiye ise, o zaman, "ülke" kavramı ile Türkiye'de yaşayan bütün sınıf ve tabakalar dahil, bütün insanlardan söz ediyoruz demektir. Ülke kavramına; sözü edilen Türkiye ise, Türkiye'nin yer altı ve yer üstü zenginliklerini emperyalistlere peşkeş çeken, emperyalizme uşaklık eden komprador burjuvazi, toprak ağaları, tefeciler, büyük bürokratlar, vurguncularla beraber; tüm halk sınıfları da-yani işçiler, yoksul ve orta köylüler, şehir küçük burjuvazisi, milli (orta) burjuvazinin sol kanadı-dahildir. Bu sınıflardan, bugün hakim olan ve emperyalizmin uşaklığını yapan sınıflar yani komprador burjuvazi ve toprak ağaları karşı devrimci sınıflardır. Bunlar devrimin itici güçleri değildir. Devrimin hedefidirler. Aynı kavram içinde yer alan, halkı oluşturan sınıf ve tabakalar ise proletarya önderliğinde demokratik halk devriminin güçleridir. Komprador burjuvazi ve toprak ağası sınıfları tarihin çarkını ileri döndüren güçler değil, tam tersine bütün dünyada halklar tarafından ileri döndürülen tarihin çarkı altında ezilip gidecek olan ve bu yüzdende tarihin çarkının ilerlemesine engel olmaya çabala-yan sınıflardır.

"Üç Dünya" teorisyenleri "tarihin çarkını ileri döndüren devrimci itici güç üçüncü dünya ülkeleridir" diyerek, "üçüncü dünya" adını verdikleri ülkelerin çoğunluğunda komprador burjuva ve toprak ağalarının faşist diktatörlüklerinin sürdüğünü gözlerden gizliyor. "Üç dünya" teorisyenleri "üçüncü dünya ülkeleri, emperyalizme, sömürgecilğe, iki süper güç karşı mücadeleden temel gücüdür" diyerek; emperyalizmin, sömürgeciliğin "iki süper gücün" saflarında yer alan karşı devrimci sınıfları, dünya devrimci sürecinin temel gücü içinde yorumlayıp; emperyalizme, sömürgeciliğe "iki süper güç" karşı mücadeleyi hedefinden saptırıyor, iakansız hale getiriyor. "Üç Dünya Teorisi", üçüncü dünya ülkelerinde, halklarla, emperyalizme uşaklık eden sınıflar arasındaki uzlaşmaz çelişmeyi gözlerden gizleyerek emperyalizme hizmet ediyor.

"Üç Dünya" teorisyenleri, sınıfsal kavramları kullandıkları zamanda, "üçüncü dünya" ülkelerinde halklarla, emperyalizme uşaklık eden hakim sınıflar arasındaki uzlaşmaz çelişmeleri gözlerden gizlemeye büyük bir özen gösteriyorlar. Devamlı olarak "üçüncü dünya devletleri ve halkları"

ndan ya da 'üçüncü dünya ülkeleri ve halkları'ndan sözediyorlar.

Meselâ "Üç dünya" teorisinin 'mücidi' Teng Hsiao Ping

"Asya,Afrika,Latın Amerika ülkeleri ve halkları tutarlı mücadeleleriyle...vs"(agy.s.7)diyor.

Çiao Guan Hua daha önce sözünü ettiğimiz BM'lerdeki konuşmasında

"Geçen yıl üçüncü dünya halkları ve ülkelerinin mücadelesi..."

(9)(FR 42/76 s.13)diyor.

Burada "üç dünya" teorisyenleri,hiç bir yanlış anlamaya fırsat veremeyecek bir biçimde "üçüncü dünya"adını verdikleri ülkelerde,halkların devrim mücadelesi ile hakim sınıfların güya "bağımsızlık" mücadelesi!-ni eşitliyorlar.Hiç bir yanlış anlamaya fırsat vermemek için,halkların mücadelesi yanında ülkelerin 'mücadele'sini vurguluyorlar.Ülkelerin 'mücadele'sinden anladıkları,emperyalizme uşaklığını yapan komprador burjuvazi ve toprak ağası sınıfların efendileri ile girdikleri emperyalist sömürden biraz daha fazla pây isteme mücadelesidir."Üç Dünya" teorisyenleri,bu güya 'mücadele'yle,halkların devrim mücadelesini aynı keşeye koymaktadır.Hatta,bu sahte mücadeleyi halkların devrim mücadelesinden daha önemli görmektedir.'Devletler Bağımsızlık-Milletler Kurtuluş-Halklar Devrim İstiyor"sloganındaki sıralama;ÇHC'nin son yıllarda izlediği dış politika;bütün ülkelerde sosyal şöven hainlerin Marksizm-Leninizm adına izledikleri siyaset,bunu açıkça göstermektedir.

"Üç dünya"teorisyenleri bazan 'ülke','halk'vs.gibi kavramları kullanmadan,'üçüncü dünya' devrimin temel gücüdür-üçüncü dünya tarihin temel çarkını ileri döndüren itici güçtür vs.diyorlar! "üçüncü dünya" kavramı,bu kavramın kapsadığı 'gelişmekte olan ülkeler' yaşayan tüm sınıf ve tabakaları içerir.Bu sınıf ve tabakalar içinde,devrimin güçleri olan halklar olduğu gibi;devrimin hedefi olan emperyalizme uşaklık eden sınıflar da vardır.

"Üç Dünya" teorisyenlerinin 'üçüncü dünya tarihin çarkını ileri döndüren devrimci itici güçtür'tezi,meseleye sınıfsal açıdan yaklaşmayan anti Marksist bir tezdır.

Nedir 'tarihi ilerleten devrimci itici güç'?

Marks ve Engels bu soruya "Bugüne kadar bütün tarih sınıf mücadelelerinin tarihidir"(Komünist Manifesto)şeklinde cevap vererek,tarihi ilerleten devrimci itici güç'ün sınıf mücadelesi olduğunu ortaya koydular. Tarihi ilerleten,tarihin çarkını ileri döndüren güç;eğer subjektif olarak ifade edilirse tarihin her döneminde,sınıf mücadelesi içinde,var olan üretim ilişkilerini parçalayıp,yerine daha ileri üretim ilişkilerini kurmaya yönelik güçtür.Tarihin her döneminde tarihin çarkını ileri çeviren devrimci itici güç;bir ilerki tarihi dönemin üretim ilişkilerini temsil eden sınıflar olmuştur.Tarihin her döneminde devrimler,halk sınıflarının,ve olan ve artık üretici güçlerin gelişmesi önünde engel

teşkil eden üretim ilişkilerinin yıkılmasını isteyen, bir ileri dönemi üretim ilişkilerini temsil eden sınıfın önderliğinde ayaklanması ile olmuştur.

Mao Zedung, bu anlamda "tarihi yaratan biricik güç halktır" demektedir.

Proletarya ortaya çıkana kadar geçmiş tarihi dönem içinde olan devrimler, devamlı olarak daha ileri üretim ilişkileri getirmelerine rağmen ortak noktaları üretim araçları üzerinde özel mülkiyetin ve sömürünün varlığıdır. Köleci toplum-Feodal toplum-Kapitalist toplum; bütün bu toplumlarda ortak nokta, üretim araçları üzerinde özel mülkiyetin ve sömürünün var olması; bu toplumlarda küçük bir azınlığın toplumun yarattığı değerlerin büyük çoğunluğuna el koymasındır. Bu toplumlarda değişen; özel mülkiyetin ve sömürünün şeklidir.

Kapitalist toplum, üretimin toplumsal niteliğini iyice geliştirmiş; üretimin toplumsallığı ile üretim araçları, üzerindeki özel mülkiyet; toplumun yarattığı değerlerin çok büyük bir bölümüne, küçük bir azınlık tarafından el konması arasındaki çelişmeyi, çok açık bir şekilde ortaya çıkarmıştır. Kapitalizm, kendi bağrında, zincirlerinden başka kaybedecek hiç bir şeyi olmayan, bir sınıfa, proletaryayı geliştirmiştir. Emperyalizm çağında, kapitalizmin bağrındaki çelişmeler daha da derinleşmiş; 1917 Ekim devrimi ile, proletarya bir ülkede ilk defa iktidarı ele geçirmiş ve böylece emperyalizm ve proleter devrimleri çağı başlamıştır. İçinde bulunduğumuz çağda, dünyanın içinde bulunduğu devrimci süreç, proleter dünya devrimi sürecidir. Bu anlamda bugün devrimin itici gücü proleter dünya devrimidir. Bu süreç içinde proletarya tayin edici bir rol oynamaktadır. Proletarya, modern kapitalist toplumun gelişmesi ile büyüyen güçlenmekte olan tek sınıftır. Proletarya, üretimin toplumsal niteliğini yakından tanıyan, üretimin bu niteliği ile üretim araçları üzerindeki özel mülkiyet arasındaki çelişmeyi her gün yaşayan, çıplak canını sürdürmek için iş gücünü her gün yeniden satmak zorunda olan; zincirlerinden başka kaybedecek bir şeyi olmayan bir sınıftır. Proletarya en ileri üretim düzeyinde üretim yapan; yoğun bir biçimde bir arada bulunan bir sınıftır. Bu sınıf, ancak sömürüyü, ve buna temel olan, üretim araçları üzerindeki özel mülkiyet ortadan kaldırdığı zaman özgür hale gelebilir. Bu sınıf, ancak bütün sınıf farklılıklarını ve bu sınıf farklılıklarına temel olan üretim ilişkilerini ortadan kaldırdığı zaman kurtulabilir. Bu yüzden proletaryanın kurtuluşu, bütün ezilenlerin baskı ve sömürden kurtuluşu demektir. İşte bu yüzden Marks ve Engels "proletarya ancak bütün insanlığı kurtardığı zaman özgürleşecektir" diyorlardı. (Komünist Manifesto) Marks ve Engels "insanlığı kurtarma"(10) "tarihi görevinin proletaryanın omuzlarında" olduğunu belirtiyorlar. Engels şöyle diyor:

"Bütün Manifesto boyunca gelişen temel fikir-her tarih döneminin ekonomik üretiminin ve sorunlu olan bundan çıkan toplumsal

biçimlenmenin, o dönemin politik ve düşünce tarihlerinin temelini teşkil ettikleri ve bunun sonucu olarak (ilkel komünal toprak mülkiyetinin ortadan kalkmasından bu yana) bütün tarihin sömürülen ile sömüren; egemen olan ile egemen olmayan sınıfların toplumsal gelişmenin çeşitli aşamalarındaki mücadelelerinin, yani sınıf mücadelelerinin tarihi olduğu; fakat bu mücadelenin şimdi ulaştığı aşamada sömürülen ve ezilen sınıfın (proletaryanın) aynı zamanda bütün toplumu sömürülen, baskıdan ve sınıf mücadelelerinden nihai olarak kurtarmadan, kendini sömüren ve ezen sınıftan (burjuvaziden) kurtaramayacağı fikri-bu temel fikri yalnızca ve tek başına Marks'a aittir.

(Komünist Manifesto 1883 tarihli Almanca baskıya ön söz).

Lenin, proletaryanın tarihi görevi üzerine şunları söylüyor:

Marks'ın öğretisinde en önemli mesele, proletaryanın dünya tarihindeki rolünün sosyalizmin yaratıcısı olan sınıf olarak açıklığa kavuşturulmasıdır. (Lenin Eserler Alm. C.13 s.576)
"Marksist teorinin en önde gelen ve en önemli temel ilkesi hangisidir? Bu proletaryanın sonuna dek devrimci tek sınıf olduğu; bu yüzden de modern toplumlarda bütün devrimlere öncülük eden sınıf olduğu ilkesidir."

(Lenin Eserler Alm. C.31, s.340)

İçinde bulunduğumuz, emperyalizm ve proleter devrimleri çağında; proleter dünya devrimi sürecinde, "tarihi çarkı" objektif olarak, sosyalizmin zaferi ve emperyalizmin yıkılması yönünde "ileri" dönmektedir. Tarih çarkının sosyalizmin zaferi yönünde dönmesi yalnızca sosyalist devrimlerle olmamaktadır. Proletaryanın önderliğinde gerçekleştirilen demokratik halk devrimleri sosyalizme ve sınıfsız topluma yönlendikleri için proleter dünya devriminin bir parçasını oluşturmaktadırlar. Bunun dışında proletarya önderliğinde olmayan ve fakat emperyalizmi zayıflatan (geçici ve kısa süreli de olsa) tüm milli kurtuluş hareketleri, proleter dünya devriminin yedek gücünü oluşturmaktadır.

Bütün bunlardan çıkan sonuç şudur: Bugün dünyada tarihin çarkını ileri döndüren itici güç proleter dünya devrimi mücadelesi şeklinde ortaya çıkan sınıf mücadelesidir. Sosyalist devletler bütün ülkelerde proletarya ve proletarya önderliğinde emperyalizme sosyal emperyalizme ve her türlü gericiliğe karşı savaşan ezilen halklar bu mücadelenin güçleridir. Proletarya, Marksist-Leninist partiler aracılığı ile dünya devrimci sürecinin öncü gücüdür. (11)

Emperyalizme bağimli ülkelerin halklarının bugünkü durumda, dünya devrimci sürecinde, emperyalizme, sosyal-emperyalizme ve her türlü gericiliğe karşı mücadelesi önemli bir rol oynar. Bugünkü durumda,

dünya çapında emperyalizme esas darbeler, emperyalist metropollerde değil, emperyalizme bağımlı ülkelerde vurulmaktadır.(12)

'Tarihin çarkını ileri çeviren devrimci itici güç' konusunda yaptığımız bu tespitler, meseleye proleter dünya devrimi açısından, Marksist-Leninist tarzda yaklaşılan tespitlerdir.

"Üç Dünya" teorisyenlerinin yaptığı tespitler, bizim yaptığımız tespitlerle taban tabana zıttır.

"Üç Dünya" teorisyenleri, "üçüncü dünya tarihin çarkını ileri döndüren temel güçtür, devrimin itici gücüdür" tespiti ile; sınıf çelişmelerini gözlerden gizlemekten öte; proletaryanın tarihi misyonu ve bütün tarih sınıf mücadelelerin tarihidir şeklindeki Marksist öğretileri reddediyorlar. Onlar "Mao Zedung Düşüncesi" adında, Mao Zedung'un "tarihi yaratan biricik güç halktır" öğretisini reddediyorlar.

"Üç Dünya" teorisyenlerine göre bugün içinde bulunduğumuz dünyada, yani halklarla beraber, emperyalizmin usaklığını yapan Pinocetler, Şah Pehleviler, Seiseller ve Demirellerdir. Buna tabii Teng Hsiao Ping'leri de eklemek gerekir.

"Üç Dünya" teorisine göre, tarihin itici gücü sınıf mücadelesi; bugünkü dönemde proleter dünya devrimi değil, "devletler bağımsızlık; Milletlerin Kurtuluş; Halkların Devrim Mücadelesidir".

"Üç Dünya" teorisyenleri, Marksizmi-Leninizmi iğdiş eden kalpazanlardır. Onların 'itici güç' 'temel güç' konusundaki tespitleri, karşı devrime; emperyalizme hizmet etmektedir.

"ÜÇ DÜNYA TEORİSTİ" DÜNYA SAVAŞI KONUSUNDA SAVAŞIN 'ENGELLENEMEZ' OLDUĞU GÖRÜŞLERİNİ YAYARAK HAKİM SINIFLARLA UZLAŞMANIN-TESLİMİYERİN PROPAGANDASINI YAPIYOR:

"Üç Dünya" teorisinin 'mücidi' Teng Hsiao Ping

"İki süper güç arasındaki uzlaşma ve işbirliği kısmi geçici görceeldir; Aralarındaki rekabet ise genel, sürekli ve mutlak-tır". (ag. s. 5)

"Üç Dünya" teorisinin ateşli savunucularından Hua Kua Feng ise:

"(İki süper güç arasındaki) rekabet kaçınılmaz olarak bir gün yeni bir dünya savaşına yol açacaktır. Bu insanların iradesinden bağımsız bir olgudur." (Hua Kua Feng PR 19/76 s. 12)

Aynı tezi Çiao Kuan Hua Mao'nun ölümünden sonra BM de yaptığı konuşmada savunuyor.

Bütün bu tezler Marksizm'le Leninizm'le uzaktan yakından ilgisi olmayan tezlerdir.

Önce "Üç dünyü" teorisyenlerinin, emperyalistler arası uzlaşmayı geçici; rekabeti 'mutlak' göstermeleri, kendi içinde tutarsız, mantıksızdır. 'Mutlak' kavramı kesin olarak, 'mutlak' olanın tersinin olmayacağı anlamına gelir.

Rekabet ve uzlaşma; işbirliği ve delaşma birbirinin zıddı olanıdır.

lerdir. Bunlardan biri 'mutlak' ise, diğerine yer yoktur. Yani "Üç Dünya" teorisyenlerinin, bir yandan 'rekabet mutlaktır' deyip diğer yandan da, ama 'geçici uzlaşmalar olabilir' demeleri, mantıksızlığı, tutarsızlığı yöntem haline getirmektir. Rekabetin 'mutlak' olduğu yerde, açıktır ki 'uzlaşmaya' (geçici, kısa süreli vs. de olsa!) yer yoktur.

İşte "Üç dünya" teorisyenleri, kavramları böyle çarpıtıp kullanmaktadır. "Üç Dünya" teorisyenlerinin bunca sacmalamalarına sebep olan şey bunların bir yandan emperyalistler arası rekabet ve uzlaşmanın varlığını görmeleri; ve fakat diğer yandan 'emperyalist savaş mukadderdir' 'bu insan iradesinden bağımsız bir olgudur' gibi anti-Marksist, idealist, kadereci burjuva tezlerini bir temele oturtmak istemeleridir.

"Üç Dünya" teorisyenleri, emperyalistler arası (burada iki süper güç arası) gelişmelerin 'mutlak' olduğu tezini, Lenin'in kapitalizmin eşitsiz gelişme kanunu'na dayandırıyorlar. Şöyle diyorlar: 'Lenin, kapitalizmin eşitsiz geliştiğini, bu eşitsiz gelişme sonucu emperyalist güçler arasındaki güç dengesinin zaman içinde değiştiğini; güç dengesindeki bu değişikliklerin dünya emperyalist güçler arasında önceden paylaşılma olduğu için yeniden paylaşım savaşlarına yol açacağını ortaya koydu. Onlar Lenin'in bu tezlerine dayanarak bu sonuçlara varıyorlar: 'Kapitalizmin eşitsiz gelişme kanunu sürdükçe emperyalistler arasındaki gelişmeler mutlaklıktır.' 'Bugün "iki süper güç" arasındaki gelişme mutlaka savaşa yol açacaktır.'

"Üç Dünya" teorisyenlerinin Lenin'in tezlerinden bu sonuçları çıkarması doğru değildir. Lenin, emperyalistler arasında, hem uzlaşma ve hem de dalaşma olduğunu belirtmiş; bunların ikisinde sağlam bir temel olmadığını vurgulamıştır. Lenin bu konuda şöyle demektedir:

"(Emperyalizmin) iki eyilimi vardır: Birincisi, bütün emperyalistleri kaçınılmaz olarak birleşmeye iten eyilim; ikincisi, bir bölüm emperyalisti, diğerlerine karşı çıkaran eyilim. Bu iki eyilimden hiç biri (açık) sağlam bir temel üzerinde duramamaktadır." (Lenin Eserler Alm. C.27, s.36)

Görüldüğü gibi, Lenin ne uzlaşmayı, ne de dalaşmayı mutlaklaştırmıyor. Lenin'in tezlerinden, 'iki süper güç arasındaki dalaşmanın mutlaka savaşa yol açacağı' tezini çıkartmak da Lenin'i tahrif etmektir.

Lenin, emperyalizma var oldukça, (haklı-haksız) savaşların da var olacağını ortaya koymuştur. Bu doğru bir tezdır.

Marksist-Leninistler, emperyalist savaşların, ancak emperyalizmin bir bütün olarak ortadan kalkacağını bilirler. Bu anlamda, emperyalizm var oldukça, genel olarak, emperyalist savaş var olacaktır.

Ama bu tarihin belli bir anında, şu veya bu somut emperyalist savaşın önlenmeyeceği anlamına gelmez. Marksist-Leninist'ler belli dönemlerde, şu veya bu emperyalist savaşın önlenmeyeceği görüşündedirler.

Revizyonistler, M-L'lere her zaman, onların 'savaş kışkırtıcısı' olduğu vs. gibi suçlamalarda bulunmuşlardır. Meselâ Kruşçov revizyonistleri, ÇKP 1960'larda; emperyalizmin niteliğinin değiştiği, 'barışçı olduğu', 'emperyalist dünya savaşı tehlikesinin ortadan kalktığı' vs. gibi safsatalara karşı çıkıp, emperyalizm var oldukça, emperyalist savaşların kaçınılmaz olarak var olacağı Leninist tezini savundugunda; Kruşçov revizyonistleri ÇKP yöneticilerinin 'savaş delisi' oldukları yaygarasını ko-parmıştı.

ÇKP 14 Temmuz 1963'de SBKP Merkez Komitesine yazdığı mektupta 'savaş delisi' suçlamasına karşı ç'kıyor ve şöyle diyordu:

"Haziran 1950'de yoldaş MAO ZEDUNG şunu tespit etmişti: 'Emperyalist kampın savaş tehdidi hala sürmektedir. 3. Dünya savaşı ihtimali hala vardır. Fakat, üçüncü dünya savaşının çıkmasını imkansız kılacak mücadele güçleri büyük bir hızla gelişmektedir. Bütün dünyada insanların büyük bir çoğunluğunun siyasi bilinçleri yükselmektedir. Eğer bütün Komünist Partileri birleşebilecek, bütün barış ve demokrasi yanlısı güçlerle birleşir ve bu güçleri devamlı genişletirse yeni bir dünya savaşı engellenebilir.' (abç.)

...

Kasım 1957'de... Mao Zedung "Doğu rüzgârı, batı rüzgârına alt etmektedir" tespitini yaptı.

"Doğu rüzgârı, batı rüzgârını yenmektedir" tespiti ile Mao Zedung, yeni bir dünya savaşını engellemek için imkânların arttığını... gösterdi.

...

Bütün bunlardan, 'ÇKP yeni bir dünya savaşının engellenebileceği imkânına inanamamaktadır' tespitinin, SBKP yöneticileri tarafından bilinçli olarak ortaya atılan bir yalan olduğu görülmektedir." (abç) (Polenik Alm. s. 264/2657) (13)

ÇKP'nin bugünkü yöneticilerinin, bugün savundukları "iki süper gücün dalaşması mutlaka üçüncü dünya savaşına yol açacaktır" tespiti; ÇKP'nin 1963'de, SBKP'ye karşı savunduğu M-L tespit ile taban tabana zıttır. Marksist-Leninistler emperyalist savaş karşısında, her somut durumda var olan relatif barışı korumak için mücadele ederler. Bunun için birleşebilecek tüm güçlerle birleşmeye çalışırlar. Ama Marksist-Leninistler, emperyalist savaşları engellemenin esas yolunun, emperyalizmi ortadan kaldırmak olduğunu bilirler. Onun için M-L'ler her dönemde, emperyalist savaşa karşı mücadelede; devrim mücadelesini, emperyalizmi ve uşaklarını yıkmaya mücadelesini, esas alırlar. Emperyalist savaş karşısında, revizyonistlerin yaptığı gibi, emperyalizm 'çok güçlüdür' 'yenilmezdir' 'savaş engellenemez' vs. gibi teslimiyetçi görüşler yaymazlar. Bir 3.

Dünya savaşı konusunda Marksist-Leninist'lerin görüşü açıktır. "Ya devrim savaşı önleyecektir, ya da savaş devrime yol açacaktır." "Üç dünya" teorisyenleri, bugün artık savaşın devrimle önlenemeyeceği görüşünü savunmuyorlar. Onlara göre, bugün savaş etmenleri, devrim etmenlerinden hızlı büyümektedir ve savaş kaçınılmazdır. "Üç dünya" teorisyenleri, emperyalizmin ve sosyal-emperyalizmin 'gücü' karşısında secdeye yatan, halkları değil, emperyalistleri güçlü gören; emperyalizmin gücünün gönüllü propagandasını yapan sahtekârlardır.

Marksist-Leninist'ler, dünya barışının korunması görüşünde açık görüşlere sahiptir. ÇKP 1963'de yukarıda alıntı yaptığımız mektupta bu konuda şöyle demektedir:

"Dünya barışı ancak halkların mücadelesi ile kazanılabilir, yoksa emperyalistlerden barış dilenerek değil. Yalnızca halk yığınlarına dayanıldığı ve emperyalist savaş ve saldırı siyasetine karşı çıktığı zaman, barış etkili bir şekilde savunulabilir. Doğru yol budur. (Polemik s.277)

Aynı konuda Mao Zedung 1946'da Anne Louise Strong'la yaptığı konuşmada şöyle diyor:

"...Amerikan halkı ve ABD'nin saldırı tentidi altında bulunan ülkelerin halkları birleşmelidir ve Amerikan gericilerinin ve onların bütün ülkelerdeki uşaklarının saldırısına karşı mücadele etmelidir. Eğer bu mücadele kazanılırsa, üçüncü bir dünya savaşı engellenebilir. Yoksa engellenemez. (Polemik s.266)

"Üç dünya" teorisyenleri, bütün bu Marksist-Leninist tespitleri reddetmektedir. Onların gözü, emperyalizm ve sosyal-emperyalizmden öyle korkmuştur ki, denize düşen yılanı sarılır misali 'iki süper güce karşı' mücadelede, emperyalizmin uşaklarından ve "iki süper güç"dışındaki emperyalist güçlerden meddet ummaktadırlar. Mao Zedung 20 Mayıs 1970'deki açıklamasında:

"Yeni bir dünya savaşı tehlikesi hala vardır. Ve bütün dünya halkları buna karşı hazırlıklar yapmalıdır. Ama bugün dünyada esas akım devrimdir" tespitini yapmıştır.

"Üç dünya" teorisyenleri, bir yanda Mao Zedung'un bu tespitini ağızlarında gevelerken, diğer yandan, iki süper güç arasındaki mit-laka savaşa yol açacağı görüşlerini savunarak, bunun tam tersini söylemektedirler. Onların savaş konusundaki tavrı, savaş tehlikesi karşısında peniğe kapılıp ne yapacağını şaşırarak burjuva tavrıdır.

"ÜÇ DÜNYA TEORİSİ" AMERİKAN EMPERYALİZMİ VE SOVYET SOSYAL EMPERYALİZMİ DİŞİNDEKİ EMPERYALİST GÜÇLERİN PROFAGANDASINI YAPIYOR

"Üç dünya" teorisyenleri, "ikinci dünya" adını verdikleri emperyalist güçlerin emperyalist niteliğini gözlerden saklıyor; "ikinci dünya"ya dahil edilen güçlerin esas olarak ezen-sömüren emperyalist güçler mi,

yoksa esas olarak ezilip-sömürülen yarı sömürgeler mi olduğu sorusuna cevap vermiyor.

Teng Hsiao Ping:

"Bu ülkeler(ikinci dünya ülkeleri YN) şu veya bu ölçüde (hangi ölçüde olduğu aslında tayin edici bir meseledir:KN) süper güçlerin denetim ve boyunduruğundan kurtulmak(abç), milli bağımsızlık ve egemenliklerini korumak istiyorlar."(agy.s.4) diyerek,bu sorunun cevabını açık bırakıyor."Üç dünya"teorisyenleri böylece,emperyalist güçlerle,yarı-sömürgeler arasındaki nitelik farkını bir çırpıda ortadan kaldırıyorlar.Dünya halklarına 'iki süper güce karşı mücadele'yaftası altında,kendi ülkelerinde 'kendi' hakin sınıflarının; dışta da 'iki süper güç' dışındaki emperyalistlerin kuşruğuna takılmanın yolunu gösteriyorlar."Üç dünya"teorisyenleri,'iki süper güce' karşı mücadele yaftası altında,diger emperyalist güçlerin,yarı-sömürge ülkeleri sömürmesinin propagandasını yapıyorlar.

Teng Hsiao Ping,alıntılar yaptığımız konuşmasında,sanki emperyalistlerle yarı sömürge ülkeler arasında 'esit şartlarda ticaret' söz konusu olabiliormuş gibi:

"Biz uluslararası ticaretin esitlik,karşılıklı yarar ve karşılıklı tamamlayıcı değişim ilkeleri temeline dayanmasını savunuyoruz" (agy.s.17) diyor.

PR'de çıkan bir yorumda "Üç dünya"teorisyenleri şöyle diyor:

"Bugün sömürücüler,sömürülenlerle birlikte eşitlik temelinde 'diyalog' kurmak için aynı masaya oturmak zorundadır.

(PR 4/76,s.10)

Bu açık revizyonist tez yeni değildir.Bu revizyonist tezi,ezilenlerle-ezenlerin, sömürülenlerle-sömürülenlerin dialog kurması tezini,Kautsky Bernstein'dan Kruşçov'a tüm revizyonistler savunmuşlardı.

Aynı tezi bugün "Üç dünya" teorisyenleri 'üçüncü dünya'ile 'ikinci dünya'nın ilişkileri için yeniden piyasaya sürüyorlar.PR'da bir başka yorumda "Üç dünya"teorisyenleri şöyle diyor:

"Üçüncü dünya ülkeleri bir yandan kendi aralarındaki mücadeleli birliği pekiştirirken,diger yandan da Batı Avrupa ülkeleri ile,diger ikinci dünya ülkeleri ile iki ve çok yanlı diyaloglar kurdular ve bunlarla ekonomik ve ticari ilişkiler geliştirdiler.

...

Bu ilişkiler ham madde üreten "üçüncü dünya" ülkelerinin dış ticaret şartlarının düzelmesine hizmet etmekte ve iki süper gücün teoritine ... (PR 23/75,s.17)

Türkiye'de "Üç dünya" tezinin ve sosyal gövnenizmin şampiyonluğu-nu hakkıyla yapan Aydınlık ... şeyi kıvırtmadan daha açık ifade ediyor:

"İkinci dünya ülkeleri dünya hegemonyası için mücadele edecek güçten yoksundurlar. İkinci dünya ülkeleri, gerek üçüncü dünyanın mücadelesi, gerekse iki süper devletin üzerindeki baskısı sonucu gelişmekte olan ülkelerle eşit ilişkiler kurmaya yöneliyorlar".

İşte "üç dünya" teorisyenleri emperyalist sömürüyü böyle cilalayıp, halklara hoş göstermeye çalışıyorlar. Kruşçov'da, zamanında Kautsky ve Bernstein adlı öğretmenlerinden ödünç aldığı 'sağ duyulu' emperyalistler tezlerini savunarak, emperyalist sömürünün aslında hiç de kötü bir şey olmadığına halkları inandırmaya çalışırdı. "Üç dünya" teorisyenleri, 'ikinci dünya' adını verdikleri emperyalist güçlerin, yarı sömürge devletlerle 'eşit ilişkilere' yöneldiğini söyleyerek, bunların emperyalist niteliğini saklıyorlar.

Stalin Emperyalizmi şöyle karakterize eder:

"Emperyalizm büyük sömürge ve bağımlı ülkelerin yüz milyonlarca nüfuslu halkının en yüzsüz bir şekilde sömürülmesi ve en insanlık dışı şekilde baskı altında tutulmasıdır. Aşırı kâr elde etmek: İşte bu sömürü ve baskının amacı budur."

(Stalin "Leninizmin İlkeleri" Alm. s. 6)

İşte, "üç dünya" teorisyenleri "eşit ilişkiler" adı altında bu baskı ve sömürüyü gözlerden gizlemekte, bu sömürü ve baskıya suç ortağı olmaktadırlar. Komünistler, her zaman emperyalizmin 'eşit ilişkiler' adı altında yürüttüğü sömürü ve baskıyı teşhir etmeyi kendilerine görev bilirler. Bunu yapmayan, emperyalist sömürüye destek olur.

"Üç dünya" teorisyenleri, 'ikinci dünyanın' desteklenmesinde o kadar ileri gitmektedir ki, bunlar emperyalist bir birlik olan amacı Batı Avrupa ve bütün dünya halklarını sömürmek olan AET'nin gelişmesini coşkuyla karşılamaktadır.

Çiao Kuan Hua BM'de yaptığı konuşmada bu konuda şöyle diyor:

"Batı Avrupa ülkelerinin birliği yeni gelişmeler gösterdi. Biz Batı Avrupa'nın birliğini destekliyoruz, ve Batı Avrupa'nın güçlenmesini memnurlukla karşılıyoruz." (abç) (PR 42/76 s. 13)

Bu ne biçim 'komünist' siyasettir ki, emperyalist bir gücün güçlenmesinden memnurluk duymaktadır? Bu ne biçim 'komünist' siyasettir ki, emperyalist bir birliği desteklemektedir?

Komünistler hiç bir zaman, bir emperyalist gücün güç kazanmasını memnurlukla karşılamazlar. Çünkü, tüm emperyalistler nitelik olarak aynıdır. Tüm emperyalistler proleter dünya devriminin düşmanıdır.

Çiao Kuan Hua tarafından formüle edilen siyasetin, komünist siyaset olmadığı ortadadır.

Lenin emperyalistler arasında 'tercih' konusunda şunları söylüyor:

"İki emperyalist güç ele alalım.Biri Afrika'nın dörtte üçüne; diğeri Afrika'nın dörtte birine sahip olsun...

Modern demokrasinin(Lenin komünistleri kastediyor YN) görevi ne Afrika'nın dörtte üçüne hâkim olanın, hâkim olma hakkını savunmasına; ne de öteklinin (isterse birinciden ekonomik yönden daha hızlı gelişsin) bu dörtte üçe el koymasını desteklemektir.Modern demokrasi ancak hiç bir emperyalist burjuvazinin kuyruğuna takılmadığı zaman; ikisinin de 'daha büyük kötü' olduğunu söylediği zaman; her ülkede emperyalist burjuvazinin yenilgisini istediği zaman;kendi kendine sadık kalmış olacaktır.(Lenin Eserler C.21,s.132-133)

Komünistlerin 'Avrupa Birliği' konusundaki tavrı Lenin tarafından daha 1915 yılında ortaya konmuştur.Lenin 'kapitalizm şartlarında Avrupa Birliği,sömürgelerin paylaşılması konusunda bir anlaşmadan öte bir şey olamaz' diyor.(Lenin Eserler C.21,s.344)

Emperyalizm ve proleter devrimleri çağında,emperyalizm şartları altında, yani Batı Avrupa ülkelerinde emperyalist burjuvaziler iktidarda olduğu sürece,'Avrupa Birliği' 1.Ancak Batı Avrupa'daki bir emperyalist gücün diğerlerini ortadan silmesi ile mümkün olabilir ve 2.Bu birlik kesinlikle emperyalist,saldırgan,karşı devrimci bir birlik olur.

Komünistlerin görevi,böyle bir birliği sevinçle,memnunlukla karşılamak değil;bu birliğin niteliğini teşhir etmektir.

"Üç dünya" teorisyenleri,'ikinci dünya' adını verdikleri emperyalist güçlerin gönüllü propagandasını yapmaktadırlar.Yaptıklarının Marksizm-Leninizm ile ilgisi yoktur.

ÜÇ DÜNYA TEORİSYENLERİ

'ÜÇÜNCÜ DÜNYAYI' YEKPARE BİR BÜTÜN OLARAK GÖRÜYOR

SOSYALİST DEVLETLERLE-YARI SÖMÜRGE-YARI FEODAL DEVLETLERİ

HALKLARLA-EMPERYALİZME UŞAKLIK EDEN HALK DÜŞMANLARINI EŞİTLİYOR

"Üç dünya" teorisinin baş mimarlarından Teng Hsiao Ping:

'Üçüncü dünya' ülkeleri için:

"Daha sıkı birleşmemiz için her sebep mevcuttur.Ama yabancılaşmamız için tek bir sebep bile yoktur."diyor.

Bunu söyleyen, 'Sosyalizmi inşa etmekte' olan, proletarya diktatörlüğünün hüküm sürdüğü ÇHC'nin temsilcisidir."Daha sıkı birleşmeyi" önerdiği "üçüncü dünya" ülkelerinin çoğunluğu ise,emperyalizme bağımlı yarı-sömürge,yarı-feodal ülkelerdir.Bu ülkelerin çoğunda açık yada örtülü,kanlı faşist diktatörlükler hüküm sürmektedir.

Bu iki zat sistem arasındaki farklar kadar fark; yabancılaşmak için her şart mevcuttur. Teng Hsiao Ping ve diğer "Üç dünya" teorisyenleri; proletarya diktatörlüğünün hüküm sürdüğü sosyalizmin inşa süre-

cinde olan ülkelerle; komprador-toprak ağası sınıflarının faşist diktatörlüklerinin sürdüğü ülkeler arasındaki temel farklılığı gözlerden gizliyorlar.

Teng Hsiao Ping Irak Başkan yardımcısının ÇHC'İ ziyareti sırasında yaptığı bir konuşmada:

"Olgular bir kere daha üçüncü dünya ülkeleri arasında temel bir menfaat çatışmasının, çözülemez bir kavga olmadığını gösterdi." diyor.(PR 28/75 s.7)

Teng Hsiao Ping ve "üç dünya" teorisyenleri, sosyalizmle; emperyalizme uşaklık eden sınıflar; giderek emperyalizm arasında temel bir çatışma, çözülemeyecek bir kavga olmadığı görüşlerini yayıyorlar.

"Üç dünya" teorisyenleri "Üçüncü dünyadaki" hâkim sınıfların uşak niteliğini halkların gözünden gizlemeye; komprador ve feodalleri, emperyalizme karşı mücadele eden güçlermiş gibi göstermeye çalışıyorlar.

"Üçüncü dünya" adı verilen ülkeler arasında, baskı ve sömürgeci devletlerle; emperyalizmin yarı-sömürgeci durumunda olanlar arasındaki temel çelişkileri bir yana; Sosyalist ülkeler dışında kalan ve 'üçüncü dünya'nın büyük çoğunluğunu oluşturan ülkeler arasında da; 'Yabancılaşmaya' sebep olacak 'bir tek' değil, pek çok sebep vardır.

Bunlar emperyalizmin yarı-sömürgeci durumundaki devletlerdir. Bu devletlerde hâkim olan sınıflar, şu veya bu emperyalist güce uşaklık etme durumundadırlar. Eğer iki 'üçüncü dünya' ülkesindeki hâkim sınıflar, değişik emperyalist güçlere hizmet ediyorlar ise, bunlar arasında, Teng Hsiao Ping'in deyiimiyle 'yabancılaşma' kaçınılmazdır. Bunun örnekleri sayısızdır. En son iki örnek Libya-Mısır, ve Somali-Etyopya savaşlarıdır.

"Üç dünya" teorisyenleri, "üçüncü dünya" adını taktıkları ülkelerin çoğundaki hâkim sınıfların emperyalist uşağı olduğunu gizlemek için, bu ülkeler arasında suni bir birlik yaratıyor.

"Üçüncü dünyadaki" ülkelerin çoğunda hakim sınıflar şu veya bu emperyalist güçlerin uşağıdır. Bu sınıflar bu ülkelerde halk devrimleri ile yıkılmadıkça, bu ülkeler arasında bir birlik ancak kof birliktir. Her an yıkılabilir, yıkılmaya mahkûm birliktir. "Üç dünya" teorisyenleri bu gerçekleri gözlerden gizliyor.

ÜÇ DÜNYA TEORİSTİ

YARI SÖMÜRGE DEVLETLERİN

BAĞIMSIZ OLDUĞU GÖRÜŞÜNÜ YAYIYOR

BU ÜLKELERİN ARTIK SÖMÜRÜLMEDİĞİNİ SAVUNUYOR

YENİ SÖMÜRGEÇİLİĞİN PROPAGANDASINI YAPIYOR

Teng Hsiao Ping ve diğer "üç dünya" teorisyenleri, emperyalist sömürgeci ve "üçüncü dünya" ülkelerinden söz ederken; sürekli olarak bu ülkelerin geçmişte sömürülmüş olduğunu vurguluyorlar. Bunlar, "üçün

öü dünya" adını taktıkları ölkelerin siyasi bağımsızlığa kavuşmuş öldüklerini görevlerinin şimdi ekonomik bağımsızlığı kazanmak olduğu söy-lüyorlar.

Teng Hsiao Ping şöyle diyor:

"Üçüncü dünya" ölkeleri geçmişte aynı kadarı paylaşmışlardır. Ve bugün sömürgeciliğe, yeni sömürgeciliğe ve büyük güçlerin hegemonyacılığına karşı mücadele etmek, milli ekonomilerini geliştirmek ve ölkelerini inşa etmek gibi ortak görevlerle karşı karşıyadırlar." (ağ s.15)

"Gelişmekte olan çok sayıda ölkede sömürgecilik ve emperyalizm tarafından uzun süre sömürü ve baskı altında tutulmuştur. Bunların hepsi, şimdi siyasi bağımsızlıklarına kavuştuktan sonra; sömürgeciliğin kalıntıları-nı tasviye etmek, milli ekonomilerini geliştirmek ve milli bağımsızlık-larını pekiştirmek tarihi görevi ile karşı karşıyadır."

Teng Hsiao Ping ve diğer "üç dünya" teorisyenlerine göre, emperyalizm bağımlı yarı-sömürge ölkelerde, siyasi bağımsızlığı kazanmak; milli bağımsızlığı kazanmak gibi bir görev kalmamıştır. Yapılması gerekli olan yalnızca zaten kazanılmış olanı milli bağımsızlığa pekiştirmektir!

Bu tez kesinlikle, yarı-sömürge durumunda olan devletlerin gerçek durumunu ortaya koymamaktadır. Şekli bağımsızlığı, gerçek bağımsızlıkmiş gibi gösterip, emperyalizme ve uşaklarına karşı yürütölmesi gereken, halk demokratik devrimini gereksizmiş gibi gösteren karşı devrimci bir tezdır.

Bugün "üçüncü dünya" ölkeleri adı verilen ölkeler içinde; proleter-yanın önderliğinde halk demokratik devrimini gerçekleştirmiş ölkeler dışındaki ölkeler emperyalizmin yarı-sömürgesi durumundadır. Ölkedeki hakim sınıflar emperyalizme uşaklık eden sınıflardır. Ölkenin ekonomisi-ne; siyasetine vs. gerçekten hakim olan emperyalist devlet ve tekeller-dir.

Bu ölkelerde; 'milli bağımsızlığın pekiştirilmesi' değil, milli ba-ğımsızlığın kazanılması görevi gündemdedir. Bu görevi çözecek olan ise, proleterya önderliğinde demokratik halk devrimi olacaktır.

Lenin daha sömürgeciliğin (eski tipte sömürgeciliğin) hakim olduğu bir dönemde, yeni sömürgecilik denen olguyu tespit etmiş ve şunu söyle-miştı:

"Henüz feodal veya pederşahlı-köylü ilişkilerinin ağırlıkta ol-duğu geri kalmış devletler ve milletler konusunda özellikle dikkat etmemiz gereken bir şey vardır..."

Bütün ölkelerin, ve fakat özellikle geri kalmış ölkelerin emekçileri arasında hiç yorulmadan emperyalist güçlerin sis-temli olarak yaptıkları, görünlünde siyasi bağımsız, gerçekte ise ekonomik, mali ve askeri yönd ayle kendi-

lerine bağımlı devletler yaratma sahtekarlığını teşhir etme-
miz gereklidir."

(Lenin Eserler Alm. C.31,s.138)

Lenin bu teşhir işini,Kominternin ikinci Kongresinde,bütün komünist-
lerin görevi olarak tespit ediyor.

Komünist olma iddiasında olan Teng Hsiao Ping ve diğer "Üç dünya"
teorisyenleri,emperyalistlerin bu sahtekârlığını teşhir edecek yerde;
emperyalizmin yarı-sömürgesi durumunda olan devletlerin bağımsız oldu-
ğu safsatalarını yayarak,emperyalizme hizmet ediyorlar.

Aynı safsataları bugünkü "Üç dünya" teorisyenlerinden önce,Kruşçov
revizyonistleri savunmuştu.

Onlar,emperyalizme karşı yürütülen kurtuluş mücadelelerinin 'yeni
bir dünya savaşına yol açacağı'ndan korktuklarından; yarı sömürge ülke-
lerin zaten bağımsız olduğu,bağımsızlık mücadelesinin gereksiz olduğu
vb.tezler savunuyorlardı.

Kruşçov yarı-sömürge ülkelerde devrimin gereksiz olduğunu söylüyor,
asıl meselenin 'ekonomiyi geliştirmek' olduğunu söylüyordu.Nasıl? diye
soranlara da 'Sosyalist işbirliği ve dayanışma' 'Sosyalist işbölümü'
'Sovyet yardımı' ile cevabını veriyordu.O böylece bütün gücü ile,emper-
yalizmin yarı-sömürgesi durumunda olan ülkelere,Halk Demokrasisi ve
Bağımsızlık için yürütülen Halk Demokratik Devrimlerini engellemeye ça-
ballyordu.

Bugün "Üç dünya" teorisyenleri de aynı şeyi yapıyorlar.

"Üç dünya" teorisyenleri,bugün 'Üçüncü dünya ülkelerinde' esas göre-
vin sömürgeciliğin kalıntılarını tasfiye etmek olduğunu söylüyorlar.
Yarı-sömürge tipte sömürünün hakim olduğundan hiç söz etmiyorlar.Karşı
çıktıkları yalnızca sömürge tipi sömürdür.Ama bu sömürü tipi çağımız-
da tipik değildir.Çağımızda tipik ve hakim olan emperyalist sömürü şek-
li yarı-sömürgeciliktir."Üç dünya" teorisyenleri bu gerçeği gizleyerek
yarı-sömürgeciliğe hizmet ediyorlar.

"Üç dünya" teorisyenleri,bugün 'Üçüncü dünya' ülkelerinin önünde du-
ran görevin milli ekonomilerini geliştirmek olduğunu söylüyorlar.Milli
ekonomiyi geliştirmek,devrim meselesidir.Emperyalizmin ülkeden kovulma-
sı meselesidir.

Bugün yarı-sömürge ülkelerde,milli ekonominin gelişmesini engelleyen
unsur emperyalizmdir.Emperyalizm kendine bağımlı ülkelere,kendine ba-
ğımlı komprador tipte bir kapitalizmle,Feodalizmin iç içe girdiği,yarı
sömürge-yarı feodal bir sosyo-ekonomik yapı yaratır.Milli ekonominin
gelişmesini engeller.

Milli ekonominin gelişmesi yarı-sömürge,yarı-feodal yapının tasfiye-
sine bağlıdır.Bu da ancak başarılı bir Demokratik Devrim ile mün-
kündür."Üç dünya" teorisyenleri,milli ekonominin geliştirilmesi göre-

vini emperyalizme(iki süper güç d şındaki emperyalist güçlere) ve ona uşaklık eden kompradorlarına ve toprak ağalarına yüklüyor.

Bunların milli! ekonomiyi geliştireceği hayallerini yayıyor.Teng Hsiao Ping'in kalkınma reçetesi şöyle:

"Gelişmekte olan bir ülke,eğer kendi özelliklerine ve şartlarına göre hiç yılmadan çaba sarfederse ve kendi gücüne dayanma ilkesine sarılırsa,adım adım kendi sanayi ve tarımının modernleştirilmesinde önceki nesillerin ulaşamadığı yüksek bir gelişme düzeyine ulaşması tamamen mümkündür."(agy 13)

Her şeyden önce doğal kaynaklarını elinde tutmalı ve yabancı sermayenin kontrolünden adım adım kurtulmalıdır.(agy 14)

"Bu ülkeler ham maddelerini...eşit ticaret ilişkileri temelinde rasyonel fiyatlarla satıp... Karşı bulundukları güçlükleri adım adım giderebilecek..."(agy 14)

"Kendi gücüne dayanmak asla kendi içine kapanmak ve dış yardım reddetmek anlamına gelmez,çeşitli ülkelerin devlet egemenliğine saygı,eşitlik ve karşılıklı yarar,karşılıklı tamamlayıcı değişim ilkeleri temelinde,iktisadi ve teknik işbirliği yapmalarını başka ülkelerin avantajları ile kendi avantajlarını kapama bakımından,daima faydalı ve zorunlu saydık."

İnsan konuşanın Teng Hsiao Ping olduğunu; ÇKP adına konuştuğunu bil-mese; bu sözleri edenin emperyalist bir devlet veya tekelin sözcüsü olduğunu sanır.Çünkü Teng Hsiao Ping'in burada propagandasını yaptığı 'kalkınma tez'ini, tüm emperyalistler,'geri kalmış' ülkeler için reçete olarak savunmaktadırlar

Tüm emperyalist güçler,"emperyalizme bağımlı,yarı-sömürge,yarı-feodal ülkelerde,kalkınmanın devrim meselesi olduğunu gizlemeye çalışmakta;ülkenin emperyalizme bağımlılığını daha da artırmaktan başka bir işe yaramayan emperyalist 'yardımlarla' kalkınabileceğinin propagandasını yapmaktadır.Bütün bütün emperyalist ülkelerin bütçelerinde 'kalkınma yardımı' adı verilen fonlar vardır.Emperyalizmin 'kalkınma yardımı' sahtekarlıktan öte bir şey değildir.Emperyalizm çağında, emperyalistlerle,emperyalizmin yarı-sömürgesi durumunda olan ülkeler arasında 'eşit ticaret ilişkileri' vs. mümkün değildir.Köle sahipleri ve köleler arasında eşitlik ne kadar mümkünse; emperyalizmle yarı-sömürge devletler arasında eşitlik o kadar mümkündür.Komünistlerin göre-vi,emperyalistlerin 'dış yardımlarla' 'eşit ilişkiler temelinde geliştirilen iktisadi ilişkilerle' 'iktisadi ve teknik işbirliği' adını alan ülke ekonomisinin geliştirilme gibi tezlerin safsatı ığı- teğhir etmek: ülke ekonomisinin engelemlerden geliştirilebil şart- rının yaratılabilmesi için;emperyalizme,komprador kapital ve

feodalizme karşı yönelen, Demokratik Halk Devrimine önderlik etmektir.

"Üç dünya" teorisyenleri ülke kalkınmasını bir devrim meselesi olarak görmüyor. Ülkenin kalkınmasını emperyalist güçlerden, emperyalizmin uşaklığını yapan sınıflardan bekliyorlar.

"Üç dünya" teorisyenleri bu şekilde, yeni sömürgeciliğin propaganda-sını yapıyorlar.

"Üç dünya" teorisyenlerinin savunduğu bu tezler; emperyalizmin girdiği geri ülkelerde kapitalizmi geliştirdiği için esas olarak olumlu olduğunu; 'üretici güçlerin' gelişmesi için, emperyalizmin desteklenmesi gerektiğini savunan Bernstein, Kautsky, Troçki gibi devrim düşmanlarının tezleri ile tam bir uyum halindedir.

"Üç dünya" teorisyenlerinin savunduğu 'milli ekonomiyi adım adım geliştirm, 'yabancı sermayenin kontrolünden adım adım kurtulma' gibi tezler, bu tezin devrim düşmanı niteliğini hiç bir yanlış anlamaya imkân vermeyecek bir açıklıkta ortaya koymaktadır. Teng Hsiao Ping ve "Üç dünya" teorisyenleri için, aslında emperyalizme bağımlı geri ülkelerde devrim diye bir meseleye gerek yoktur. Bu ülkeler zaten bağımsızdır. Yapılması gerekli olan şey üretici güçlerin geliştirilmesidir. Bunun da yolu emperyalist yardımlarla 'diğer ülkelerin avantajları ile kendi dezavantajlarını kapamaktan' geçer. Bunun için 'dialog' gereklidir. "Üç dünya" teorisyenlerinin 'dialog' adı verdiğine, onlardan yirmi yıl önce Kruşçov 'barış içinde bir arada yaşama' diyordu.

Teng Hsiao Ping ve "Üç dünya" teorisyenleri, emperyalizme bağımlı ülkelerdeki hakim sınıfların, emperyalizme uşaklık niteliklerini, gözlerden gizliyor. Bu sınıfların 'yığıtçe' 'milli menfaatleri' savunduğunu, komprador burjuva ve toprak ağası iktidarlara değil, milli burjuva iktidarlara olduğunu savunuyorlar.

Bu gerçeği çarpıtmaktır. Emperyalizm ve proleter devrimleri çağında, milli nitelikte orta burjuvazi, iki büyük güç arasında kalan bir sınıftır. Bir yanda emperyalizm-diğer yanda proleter dünya devrimi. Bu iki gücün arasında uzun süre durmak imkânsızdır. Bu yüzden çağımızda uzun süreli milli burjuva iktidarlara imkânsızdır.

Mao Zedung bu konuda şöyle diyor:

"Emperyalizm ölüme gitmektedir. Yaşamak için sömürgelere her zamankinden daha çok ihtiyacı vardır. Bu yüzden emperyalizm her hangi bir sömürge veya yarı sömürge ülkede burjuvazinin diktatörlüğü altında kapitalist bir toplum kurulmasına izin veremez.

(Mao Zedung Seçme Eserler Alm. C.2, s.413)

"Milli burjuvazinin, kendi hakim olduğu bir devlet kurma deneyi, gerçeğe dönüşmesi imkânsız olan bir şeydir. Çünkü bugün dünyadaki durum belirleyen devrimin ve karşı devrimin güçleri arasındaki nihai mücadeledir."

(Seçme Eserler C.1, s.11)

İşte "Üç dünya" teorisyenlerinin 'Mao Zedung düşüncesi' adına red ettikleri gerçekler bunlardır.

**"ÜÇDÜNYA TEORİSİ" SOVYETLER BİRLİĞİNİN
SOSYAL EMPERYALİST BİR GÜÇE DÖNÜŞMESİ OLGUSUNU
SOSYALİZMİN VARLIĞINI REDETMEK İÇİN KULLANILIYOR:**

"Üç dünya" teorisyenleri, bugün dünyada önemli değişiklikler olduğunu belirtiyorlar. Bu değişikliklerin en önemlilerinden birinin Sovyetler Birliğinin Sosyal Emperyalist bir güce dönüşmesi, böylece 'sosyalist kampın dağılması' olduğunu söylüyorlar.

Gerçekten de 1917 Ekim devrimi ile, emperyalist zincirin halkalarından ilk kopan ülke olan Sovyetler Birliğinde, burjuvazi iktidarı yeniden (bir darbe ile) ele geçirmiş, sosyalist ekonomiyi, tekelci devlet kapitalisti nitelikte bir ekonomiye dönüştürmüş, ve Sovyetler Birliği giderek sosyal emperyalist bir güç haline gelmiştir.

Diğer yandan, ikinci dünya savaşından sonra, emperyalist zincirin halkalarından kopan bir dizi doğu Avrupa ülkesinde, Sovyetler Birliğinde görülen gelişmeye paralel bir gelişme görülmüş, buralarda da burjuvazi iktidarı yeniden eline geçirmiştir. Bu ülkelerde artık sosyalist ülkeler değildir.

Bu gerçeklerden yola çıkarak 'sosyalist kamp' dağılmıştır tespiti yapılabilir mi?

"Üç dünya" teorisyenleri böyle bir tespiti yapıyorlar. Eğer 'sosyalist kamptan' anlaşılan yalnızca ikinci dünya savaşından sonra, proletaryanın iktidarı ele geçirdiği ve Sovyetler Birliği etrafında kümelenen, COMECON ve VARŞOVA PAKTİ içinde birleşen sosyalist devletler ise, bunlar artık sosyalist devletler olmadığı için, sosyalist kampın dağıldığı söylenebilir. (14)

İkinci dünya savaşından sonra, 'sosyalist kamp' kavramı genel olarak bu anlamda kullanılmıştır. Bu anlamda ama yalnızca 'sosyalist kamp' dağılmıştır.

'Sosyalist kamp'ın bir de başka bir anlamı vardır. 'Sosyalist kamp' Lenin ve Stalin'de henüz COMECON ve VARŞOVA PAKTİ ortaya çıkmadan, proleter dünya devriminin bütün güçlerini ifade etmek için kullanılıyordu.

Stalin 1917 yılında yazdığı iki kamp adlı yazıda:

"Dünya bugün kesinlikle ve geri dönüşü olmayacak bir biçimde iki kampa bölünmüştür: Emperyalizm kampı ve Sosyalizm kampı"
(Stalin Eserler C.4, s.205)

Yine Stalin 1925 yılında:

"Kim-kim -- tayin edici mesele budur. Çünkü dünya iki kampa ayrılmıştır. Başını İngiliz-Amerikan sermayesinin çektiği kapitalizm kampı ve başını Sovyetler Birliği'nin çektiği sosyalizm kampı."

(Stalin Eserler C.7, s.81)

demektedir.

Stalin bunları söylediğinde, dünyada henüz bir tek sosyalist devlet vardı. Lenin de iki kamp meselesine Stalin gibi yaklaşıyor, Ekim devriminden sonra dünyanın 'iki dünyaya-eski-kapitalizmin dünyası ile, yeni-sosyalizmin dünyası'na bölündüğünü söylüyordu.

Stalin 'Leninizmin İlkeleri' adlı eserinde, Ekim devriminden sonra proleter dünya devriminin güçlerini şöyle tespit ediyordu:

"Devrim artık bir ülkenin çerçevesini aşmıştır. Dünya devrimi çağı başlamıştır. Devrimin (Proleter Dünya Devriminin Yü) esas güçleri: Bir ülkede proletarya diktatörlüğü, bütün ülkelerde proletaryanın devrimci hareketleri. Esas yedekler: Gelişmiş ülkelerde yarı proleter ve küçük burjuva kitleler, sömürge ve bağımlı ülkelerde kurtuluş hareketleri."

Stalin işte, 'Sosyalizm kampı' deyince somut olarak bunu anlıyordu. 'Sosyalist kamp' objektif olarak emperyalizmi zayıflatan, proleter dünyaya devrimine hizmet eden bütün güçleri içeriyordu.

Sosyalist kampın esas (temel-baş ..Almanca: Hauptkraft) gücü, proletaryanın iktidarı ele geçirdiği sosyalist devletler ve bütün dünyada proletaryanın devrimci hareketleri idi. Esas yedekleri ise emperyalizmi zayıflatan tüm halk hareketleri idi.

Bu anlamda kullanıldığında bugün 'sosyalist kamp' dağılmamıştır. Bugün proleter dünya devrimine hizmet eden tüm güçler, sosyalist kampı; proleter dünya devrimine düşman tüm güçler ise, emperyalist kampı oluşturmaktadırlar.

Bugün 'Sosyalist kamp' proletaryanın iktidarda olduğu Sosyalist devletleri, bütün ülkelerde proletaryanın devrimci hareketlerini; ve emperyalizme darbe vuran tüm devrimci hareketleri içerir.

"Üç dünya" teorisyenleri, 'sosyalist kamp' dağıldı tezi ile; bugün dünyada artık proleter dünya devrimi için savaşan güçler yokmuş gibi bir safsata yayıyorlar. (15)

Onlar, sosyalizmin sistem olarak varlığını reddediyorlar.

ÜÇ DÜNYA TEORİSTİ

'EMPERYALİST KAMP'I YOK SAYIYOR:

Teorilerini haklı çıkarmak için, sosyalist kampı kaşla göz arasında yok eden "Üç dünyacılar" aynı amaçla emperyalist kampın da dağıldığını söylüyorlar.

"Üç dünya" teorisi, emperyalist kampı yok etmek için bugün emperyalistler arası çelişmelerden biri olan, Amerikan emperyalizmi ile, Sovyet sosyal emperyalizmi arasındaki çelişmeyi mutlaklaştırıyor.

Bunlar arasındaki tüm anlaşmaların göz boyama olduğu tezini getiriyor.

"Üç dünya"cular, emperyalist kampı yok ederken, güya Lenin'in kapita-

lizmin eşitsiz gelişme kanunundan yola çıkıyorlar.

Yaptıkları sahtekârlıktır.

Lenin hiç bir zaman, emperyalistler arası gelişmeleri mutlaklaştır-
mamıştır. Lenin emperyalistlerin iki eyilimi olduğunu belirtmiştir. Bir-
birleriyle mücadele (dünya hegemonyası konusunda) ve uzlaşma (Devrim-
leri bastırma) konusunda. Bu iki eyilimin ikisinde, sağlam bir temel
üzerinde yükselmediğini belirtmiştir.

Marks kapitalizm şartlarında, burjuvalar arasında uzlaşma ve çalaşma-
nın niteliğini şöyle belirlemiştir.

"Nasıl ki bir ülkenin burjuva sınıfı, aynı ülkenin proletarya-
sına karşı, burjuva sınıfının üyelerinin kendi aralarındaki
rekabet ve mücadeleye rağmen; kardeş olmuş ve birleşmiş ise;
aynı şekilde bütün ülkelerin burjuvaları dünya pazarında bir-
birleriyle çeşitli şekilde rekabet ve mücadele etmelerine
rağmen, bütün ülkelerin proletaryasına karşı kardeş olmuş ve
birleşmiştir."

(ME Eserler C.4, s.416)

Marks'ın bu tespiti bugün hala geçerlidir.

Bugün, emperyalizm ve proleter devrimleri çağında; tüm emperyalistler
proleter devriminin düşmanıdır. Emperyalizm, proleter dünya devrimi kar-
şısında bir kamp teşkil etmektedir. Açıktır ki, bu kamp içinde gelişme-
ler barındıran bir kamptır. Ve proletarya bu gelişmelerden, proleter
dünya devriminin menfaatleri için, yararlanmaya çalışır. Ama bu yararlan-
ma hiç bir zaman, bir emperyalist gücü diğerine karşı desteklemek şek-
linde olamaz. Emperyalist kampın, proleter dünya devriminin karşısında
var olduğunu gizlemekle hiç olamaz.

"Üç dünya" teorisyenlerinin yaptığı işte budur.

YENİ ŞARTLAR SAPSATASI

"Üç dünya" teorisyenleri, Marksizm-Leninizm ilkelerini reddeder, bu
ilkeleri çarpıtırken 'yeni şartların' bunu gerektirdiğini söylüyorlar.

Bu yeni bir şey değildir. Bugüne kadar bütün oportunistler, Marksizmi
sarptırmak için hep 'yeni şartlar'ın varlığından söz etmişlerdir.

Mesela Kruşçov 20. Parti Kongresinde 'barış içinde yarış-barış için-
de geçiş' tezlerini yeni şartların varlığına bağlayarak savunuyordu.
Leninizmin artık eskidiğini söylüyordu.

Nedir bugün var olan yeni şartlar? Emperyalizm, nitelik mi değiştir-
miştir? Hayır. Ama "üçüncü dünya" cılar üstü kapalı bunu savunuyorlar.

Proleter devrimleri çağı kapalı mıdır? Hayır. Ama "üçüncü dünya" te-
orisyenleri üstü kapalı bunu savunuyorlar.

Artık meselelere sınırsız yaklaşmamak mı gereklidir? Hayır.
Ama "üç dünya" cılar, meselelere sınırsız yaklaşılmaya reddetmek-
tedirler.

"Üç dünya" teorisyenleri, yeni şartlar altında, Marksizm-Leninizmin bir dizi temel ilkesini çarpıtmaktadır.

Biz ÇKP'nin X.PK.de çağ konusunda yazılan

"Lenin'in ölümünden bu yana dünyada çok büyük değişiklikler olmuştur. Ama çağ değişmemiştir. Lenin'in temel ilkeleri eskimemiştir ve hala düşüncemizi yönlendiren teorik temeli oluşturmaktadır."

(ÇKP X.Parti Kongre Raporu Alm.s.25)(16)

Tespitine aynen katılıyoruz. Bu tespit doğru bir tespittir.

"Üç dünya" teorisyenlerinin düşüncesini yönlendiren teorik temel, yukarıda göstermeye çalıştığımız gibi, Lenin'in temel ilkeleri değildir. Onların teorik temeli, Bernstein'dan-Kautsky'den Kruşçov'a uzanan 'eski' ve 'modern' revizyonizmdir. Onların teorisi 'modern revizyonist' tezlerin 'yaratıcı bir biçimde' günümüz şartlarına uygulanması ve geliştirilmesidir.

"ÜÇ DÜNYA" ŞİMDİ DE STRATEJİ OLDU

"Üç dünya" teorisyenleri, Mao Zedung'un ölümüne dek, "Üç dünya" konusunda "Üç dünya resmi" "Üç dünya görüşü" vs. gibi kavramlar kullanarak, bunun bir taktik mesele olduğu görüşünü yayıyorlardı.

Mao Zedung öldükten sonra, bu "Üç dünya" 'resmi' 'görüşü' vs.nin 'bir teori' olduğu Mao Zedung tarafından ortaya konduğu ve de dünya devriminin 'strateji' olduğu ilân edildi.

"Üç dünya" teorisi, ister resim, ister görüş, ister teori, ister taktik, ister strateji olsun, anti-Marksist'tir. Devrime değil karşı-devrime hizmet etmektedir. "Üç dünya" devrimin strateji olduğunun ilân edilmesi; yalnızca "Üç dünya"cıların hatalarını sistemleştirdiklerini gösterir. Uluslararası alanda bu teörinin strateji ilân edilmesi, Marksizm-Leninizmle, oportünizm arasındaki mücadeleyi daha da sertleştirecektir.

ÜÇ DÜNYA TEORİSİNİN PRATİKTE YANSIMASI

"Üç dünya" teorisinin pratikte uygulanması.

-Sosyalist ülkelerde, proleter enternasyonalizminin ilkelerinin çiğnenmesine proletaryanın ve halkların devrim mücadelesinin desteklenmesi yerine; emperyalist güçlerin ve emperyalizme uçaklık eden kompradorların ve toprak ağalarının desteklenmesine yol açmaktadır.

"Üç dünya" teorisi sosyalist ÇHC'nin dış siyasetine

'İki süper güç'e karşı, 'iki süper' güç dışındaki emperyalist güçlerin desteklenmesi şeklinde yansımaktadır. ÇHC'İ Batı Avrupa'da ve Japonya'da proletaryanın, buralardaki emperyalist burjuvaziye karşı mücadelesini destekleyip, onun propagandasını yapacağı yerde; Batı Avrupa ve Japonya emperyalist burjuvazisinin propagandasını yapmakta'. Bunların başarılarını alkışlamaktadır.

ÇHC Batı Avrupadaki emperyalist güçlerin, niteliğini teşhir edecek yerde; emperyalizm şartları altında Batı Avrupa Birliğinin arcağ emperyalist bir birlik olabileceğinin; böyle bir birliğin halklar için tehlikeli olduğunun propagandasını yapacak yerde, Batı Avrupa Birliğinin propagandasını yapmaktadır.

ÇHC proleter enternasyonalizminin gereği olarak, 'ikinci dünya'daki emperyalistlerin 'üçüncü dünya' ile yaptığı anlaşmaların emperyalist niteliğini teşhir edecek yerde, bunların eşitlik temelinde yapıldığı propagandasını yapmaktadır. ÇHC Atom tekelinin kırılması adına!

"İkinci dünya" emperyalistlerin atom silahlanmasını desteklemektedir.

ÇHC emperyalistler arası çelişmelerde yararlanma adına, Amerikan emperyalizmi ve Sovyet sosyal emperyalizmi dışındaki emperyalist güçleri desteklemektedir.

"Üç dünya" teorisi, sosyalist ÇHC'nin dış siyasetine "Daha saldırgan ve daha tehlikeli" 'süper güç olan' Sovyetler Birliği'ne karşı, Amerikan emperyalizmini desteklemek şeklinde yansımaktadır.

ÇHC, Batı Avrupa'da Amerikan askerlerinin varlığını denge unsuru olarak olumlu karşılamakta; NATO'nun güçlenmesinden memnuluk duyduğunu belirtmektedir. Sosyalist bir devlet hiç bir zaman, saldırgan emperyalist bir askeri paktın güçlenmesinden memnuluk duymaz.

"Üç dünya" teorisi ÇHC'nin dış siyasetine

"Üçüncü dünya" ülkelerinde devrimci güçleri destekleyecek devrimci hareketlerin propagandasını yapacak yerde, devrimin hedefi olan, kompradorları ve toprak ağalarını destekleme, bunların güya bağımsızlık mücadelesinin propagandasını yapmak şeklinde yansıyor.

ÇHC, İran Şahını, emperyalizme karşı mücadele eden bir 'yigit' ve İran halkının temsilcisi olarak görüyor.

ÇHC, Enver Sedat'ı, Mısır halkının temsilcisi, emperyalizme karşı mücadelenin tutarlı savaşçısı olarak görüyor.

ÇHC, Afrikada, emperyalizme karşı kurtuluş mücadelesi veren halklarla; Afrika, devletleri arasında hiç bir temel çelişme bulunmadığı görüşlerini yayıyor.

ÇHC 'sosyal-emperyalizme karşı mücadele' adına Zaire'deki hakim sınıflara yardım ediyor vs. vs.

Görüldüğü gibi, "üç dünya" teorisinin uygulaması, sosyalist bir devleti, Lenin'in önerdiği:

"İleri ülkeler proletaryası ile ve ezilen halklarla, hangi türden olursa olsun tüm emperyalistlere karşı ittifak, işte proletaryanın dış siyaseti budur."

(Lenin Eserler C.25, Rus Devriminin Dış Siyaseti)

Şeklinde bir siyasetten uzaklaştı, emperyalizmin yedegine düşmektedir.

- "Üç dünya" teorisinin uygulanması

"İkinci dünya"da, sınıf mücadelesinin tatili, 'kendi' emperyalist burjuvazisi ile uzlaşmaya, yani sosyal güvenizme, giderek sosyal emperyalizme götürür.

Biz bunu bir 'ikinci dünya ülkesi' olan Batı Almanya'da somut pratiğimizde yaşadık.

Batı Almanya'da önce AKP-ML (Almanya Komünist Partisi-ML) başkanı Ernst Aust'un ağzından bütün Batı Almanya'da baş düşmanın Sovyet Sosyal Emperyalizmi olduğunu ilân etti. (Sanki bütün Almanya'da bir devlet söz konusu imiş de, AKP-ML'in de görevi bütün Almanya'da devrim yapmak imiş gibi!). Sosyal emperyalizme karşı burjuvazinin yurtsever kesimleri ile cephe kurmayı önerdi. (17) (Bak Kiel Konuşması) ardından AKP (Almanya Komünist Partisi) aynı tezlere sarıldı. Onlar bugün bu tezleri 'tek yaratıcı bir biçimde' daha da geliştirdiler.

Kendine ML adını takan AKP, bugün Batı Alman emperyalizminin 'Üçüncü dünya ülkeleri' ile 'eşitlik!' temelinde girdiği ekonomik ilişkileri (yani emperyalist sömürüyü selamlıyor).

Kendine ML adını veren AKP, Batı Almanya'da Atom reaktörlerine karşı gelişen mücadeleyi sabote ediyor.

Batı Almanya'nın Brezilya'ya atom reaktörü satmasını destekliyor.

"Üçüncü dünya'da kompradorları, toprak ağalarının propagandasını yapıyor. vs. vs. ...

"Üç dünya" teorisinin uygulanması:

'Üçüncü dünya'da, demokratik halk devrimine ihanet; halkı emperyalizmin uşağı hakim sınıfların, yani kompradorların ve toprak ağalarının peşine takmak anlamına gelmektedir.

Bunun ülkemizde en açık örneği, Aydınlık ve Halkın Sesi oportunistlerinin izlediği, üçlü oportunist blogun da geriden takip ettiği siyasettir.

Bunlar, Türkiye'de 'iki süper gücü' baş düşman ilân ederek Amerika emperyalizminin hakim olduğu gerçeğini gözlerden gizlemişlerdir.

Bunlar, 'iki süper güç' dışında emperyalist güçlerin varlığına, özellikle Batı Alman emperyalizminin Türkiye'deki varlığına gözlerden gizlemektedirler.

Aydınlık, Demirelleri, Türkeşleri, Ecevitleri kâh 'bağımsızlık savaşçısı', kâh Rus uşağı ilân etmekle, Türk ordusunun (onlar Türkiye ordusu diyorlar) güçlendirilmesini talep etmektedir.

Aydınlık oportunistleri, bugün merkezi görevin 'milli bağımsızlığı korumak' olduğunu söyleyerek a) Türkiye'nin yarı sömürge bir ülke durumunda olduğunu bu anlamda bir milli bağımsızlığı olmadığı gerçeğini b) Türkiye'de, emperyalizmin uşağı komprador burjuvazi ve toprak ağası sınıfı yerli hakim sınıfların iktidarda olduğu gerçeğini gözlerden gizlemektedir.

Bunlar, Türk faşistlerinin 'iki süper güç' dışında bütün emperyalist-lerle giriştiği ekonomik ilişkileri olumlu karşılamaktadır. vs.

"Üç dünya" teorisinin savunulması konusunda, üçlü oportunist blok (bugün bu blok dağılma belirtileri göstermektedir), sosyal şövenizmin Türkiye'deki esas ve en tutarlı! savunucusu olan Aydınlık oportunistle-rinin izinde yürümüşlerdir. Bunlar, Aydınlık'ın bazı, aşırı sağcı özü çok açık olan tezlerine karşı çıkmalarına rağmen öзде, aynı siyaseti izle-mişlerdir.

Bunlardan "Halkın Kurtuluşu" oportunistleri, 'Halkın Kurtuluşu' çı-karken adlı yayınladıkları program niteliğindeki bildirgede "üç dünya" teorisinin bütün önemli tezlerini aynen savunmuşlardır. Adı geçen bildir-gede

- 'iki süper güç' halkların baş düşmanıdır. Sovyet sosyal emper-yalizmi daha saldırgandır tespiti yapılmaktadır (agy s.4)

- 'üçüncü dünya ülkeleri her geçen gün daha fazla bir araya ge-liyor ve üçüncü dünya politikasını daha güçlü bir şekilde iki süper güce doğru yöneltiyor' (bak agy s.5) denmektedir.

- "Ülkeler Bağımsızlık, Milletler Kurtuluş, Halklar Devrim İst-iyor" (s.6) şiarı, sınıfsal niteliği açıklanmadan kullanıl-maktadır.

"Üç dünya" teorisinin bütün önerileri, adı geçen yazıda vardır.

Adı geçen yazıyı, Aydınlık oportünizminden olumlu olarak ayıran şey ülkede baş gelişmenin "yerli gericilikle, halk kitleleri arasındaki çe-lişme" olarak tespitidir. (s.7)

Daha sonraki gelişmesi içinde HK oportunistleri, Aydınlık'ın "Ne A-merika Ne Rusya... şiarına sahip çıkarak, Aydınlık'la arasındaki olum-lu farkı da ortadan kaldırdı.

"Üç dünya" teorisinin yoğun ifadesi olan "Devletler Bağımsızlık, Mil-letler Kurtuluş-Halklar Devrim İstiyor" şiarı (HK çoğunlukla Devlet ye-rine Ülke kavramını kullanıyordu) uzun süre, HK'unun uluslararası olay-lara ayrılan sayfasının baş sloganı idi.

Son dönemde HK, 'üç dünya' teorisi'ne karşı çıkan bir dizi ML parti-nin görüşlerini dergisinde yayınladı. Ardından "Ülkeler Bağımsızlık, U-luslar Kurtuluş, Halklar Devrim İstiyor" şiarı 'sessiz sedasız sayfa başlığı olmaktan çıktı' yerine "Bütün Ülkelerin İşçileri ve Ezilen Halk-lar Birleşin" doğru şiarı aldı. HK, bütün bunlara rağmen, "üç dünya" teo-risi konusunda, kendisi henüz açık bir tavır takınmamıştır; ve "üç dün-ya" teorisinin, Türkiye'nin somut pratiğine yansımaları olan "Ne Amerika-Ne Rusya vs..." siyaseti hala hakimdir.

HB oportunistleri de, "üç dünya teorisi"nin ateşli savunucularından olmuştur. Bunlar Türkiye'de baş düşmanın "faşizm, sosyal-faşizm ve iki süper devlet" (HB sayı 2, s.7) olduğu tespitini yaparak, sosyal şövenizm konusunda, Aydınlık'a, HK'dan daha çok yaklaşımlardır.

Bunlar "Sovyet-Amerikan rekabetinin stratejik (aç HB!) durumuna bakılırsa, saldırı mevziinde bulunanın... Sovyet sosyal-emperyalizmi olduğu görülür." (HB sayı 1, s.6) diyerek, Sovyet sosyal-emperyalizmini baş düşman ilân etmenin, Amerikan emperyalizmini gözlerden gizlemenin teorik temelini atmışlardır.

"Devletlerin Bağımsızlık, Milletlerin Kurtuluş, Halkların Devrim mücadeleleri, devrim akımı içinde birleşmektedir" (agy s.6) vs. gibi "Üç dünya" teorisinin temel tespitlerini aynen savunmuşlardır. "Ne Amerika-Ne Rusya.." şiarı bunların da temel şiarıdır.

HB oportunistleri de son dönemde, dünyada olan gelişmeler karşısında tavırlarını yeniden gözden geçirmek zorunda kalmışlardır. HB, 13. sayısında, AEP'nin 'Üç dünya teorisi'ni 'karşı devrimci' olarak niteleyen 'Devrimin Teori ve Pratigi' adlı yazısından, kısa bir alıntı yapmış ve 'sorumluluklarının bilinci içinde' (Her zamanki gibi! YN) bu konuda da 'Ciddi-yetle(!) araştırma yapacaklarını' ilan etmiştir. Bu ilândan bir hafta sonra oportunist üç dünya tahlilini red edelim başlığı altında özel bir sayı çıkararak "araştırmasının" sonucunu yayınladı. Ne biçim bir araştırmadır ki bir hafta içinde tamamlandı? Görünüşte "Üç dünya" teorisini red ettiklerini söylemelerine rağmen "Ne Amerika-Ne Rusya" şiarına sahip çıkarak, dünya halklarının baş düşmanı "iki süper güç"tür tezini savunarak ve Türkiye'de baş düşmanın "faşizm, sosyal-faşizm ve iki süper devlet" olduğunu savunarak öзде üç dünya teorisine sahip çıkmaktadırlar.

Bu oportunistlerin araştırması, dünya ML hareketi içindeki tartışmada hangi yan ağır basarsa, onun siyasetini savunma anlamına gelmektedir. Bu onların sınıf niteliğine uygun OPORTUNİST bir siyasettir.

HY oportunistleri, sosyal sovenizm konusunda, Aydınlık oportunistlerine en yakın olan grup niteliğindedir. Bunlar, yayınlarında, uzun süre, dünya Marksist-Leninist hareketi içinde hiç bir ayrılık olmadığı vs. gibi safsatalar yayarak, ideolojik mücadelenin üstünü örtmeye çabalamışlardır.

Bu oportunist grup, "Üç dünya teorisi"ni Türkiyenin somut pratigine! yaratıcı!.. bir biçimde şöyle indirgemıştır:

"...Üçüncü dünyanın ezilen halkları dünya devriminin başlıca gücü haline gelmişlerdir" ('Devrimci proletaryanın mücadelesi ve görevi'. HY sayı 2, s.4) (Proletaryanın tarihi misyonu üzerine Marksist-Leninist tezin tezin açık inkarı YN)

"İki süper devletin sömürü, tahakküm ve hegemonya politikalarına karşı 3. dünya ülkelerinin yürüttükleri mücadele..." (agy s.4)

"Ezilen halklar ve ülkeler ayağa kalkıyor" (agy s.4)

"Günümüzde Ülkeler Bağımsızlık, Milletler Kurtuluş, Halklar Devrim istiyor" (agy s.4)

"Günümüzde dünya halklarının baş düşmanları iki emperyalist süper devlettir" (agy s.4)

"Sovyetler Birliği... daha tehlikeli süper devlettir." (agy s.4)
 "Ülkemizde Amerikan emperyalizminin savaş kaynağı olmaktan çıktığını, saldırgan amaçlarla değil, savunma amaçları ile silahlandırıldığını ileri süren ve onu baş düşman saymayan siyasi akım yoktur." (agy s.5) (öyleyse, Sovyetler Birliği 'daha tehlikelidir, daha saldırgandır' vs. tespiti ne oluyor? Yoksa HY, kendini, Aydınlığı, diğer iki kafadarını siyasi akım saymıyormu? YN)

"Dünya Birleşik Cephesinin başlıca gücü 3. dünya halklarıdır... Esas müttefiki.. aralarında birleşen 3. dünya ülkeleridir. (agy s.5)
 "Ülkemizde kimi sorumsuz aydınlar (bakın siz şu işe! YN) 3. dünya ülkelerinin süper devletlerin sömürü tahakküm ve saldırı politikalarına karşı, milli zenginliklerin talan edilmesine ve devlet egemenliklerinin çığnemesine karşı yürüttükleri mücadeleyi bir kalem darbesiyle inkar etmekte; bir kalem darbesiyle 3. dünya ülkelerini devrimci proletarya ve ezilen halkların esas müttefiki, iki süper devlete karşı dünya devrimci birleşik cephesinin temel güçlerinden biri olmaktan çıkarmaktadır.

....
 Bu sorumsuz "aydın"lar bu oportunist görüşlerini AEP'ye maletmeye çalışıyorlar.

....
 ÇKP ile AEP arasında temel ideolojik siyasi farklılıklar "keşfederek ezilen ülkelerin mücadelesini inkar etme sorumsuzluğunu AEP'ye maletmek ve her zaman 3. dünya halklarının mücadelesinin vurgulanmasına özel bir önem veren ÇKP'ye (karsı) AEP'yi savunur görünerek saldırıya kalkışmak haddini bilmemezliktir." (Vay haddini bilmez aydınlar, vay! YN) (18)

"Baş çalışma iki süper devlet, faşistler ve sosyal faşistlerle çeşitli milliyetlerden halkımız arasındadır."

Bu oportunistlerinin de Türkiye'deki temel siyasetleri "Ne Amerika-Ne Rusya" şiarında ifadesini bulan sosyal şoven siyasettir.

Bugün dünya çapında oportunist "üç dünya" teorisine karşı cepheden mücadele başlanmıştır. Bu mücadele karşısında, oportunistlerin önemli bir bölümü, siyaset değiştirecekler; "üç dünya" teorisine sözde karşı çıkarak, onun özünü başka bir biçimde yaşatmaya çalışacaklardır.

HK, HB, HY oportunistlerinin, bu konudaki tavrını bu yüzden dikkatle izlemeliyiz.

"Üç dünya teorisi"nin üstü örtülü bir biçimde savunulan türlerini de tutarlı bir ideolojik mücadele ile yıkmalıyız.

"Üç dünya teorisi"nin bir emperyalist dünya savaşı tehlikesi meselesine uygulanması, dünya halkları için felaketli sonuçlara yol açacaktır. Çünkü, "üç dünya teorisi" halkları dünya savaşına karşı hazırlayacak,

yerde, 'dünya savaşı kaçınılmazdır' şeklinde fatalist düşünceler yayarak halkları silahsızlandırmakta, pasifleştirmektedir.

Kısaca toparlarsak:

"Üç dünya" teorisi ideolojik yönden Marksizm-Leninizme, proleter ideolojisine taban tabana zıt; burjuva ideolojisinden kaynaklanan bir teodir.

Bu teori, sınıf mücadelesinin tarihin motorü olduğu gerçeğini reddetmektedir.

Bu teori çağımızın emperyalizm ve proleter devrimleri çağı olduğunu dünyanın kesin çizgilerle emperyalizm ve proleter dünya devrimi şeklinde ikiye bölündüğü gerçeğini reddetmektedir.

"Üç dünya" teorisi, revizyonist 'üretici güçler' teorisinden kaynaklanmaktadır.

Bu teori siyasi olarak devrim ve karşı devrimin güçlerini birbirine karıştırmaktadır.

'Birinci dünya' bir bütün olarak karşı devrimci, "üçüncü dünya" bir bütün olarak devrimci görülmektedir.

"Üç dünya" teorisi pratik uygulamada karşı devrime hizmet etmektedir.

"Üç dünya" teorisi, tüm ülkelerde, sosyal sosyalizme kaynak olmuştur. Mao Zedung'un "Üç dünya" mucidi Teng Hsiao Ping için yaptığı

"Bu insan sınıf mücadelesini kavramıyor. Sınıf mücadelesinin kavranması gereken esas halka olduğundan hiç söz etmiyor. Yani hala siyah kedi-beyaz kedi" (Bilindiği gibi Teng Hsiao Ping faydacı idealist felsefesini "bir kedinin siyah yada beyaz olması önemli değildir; önemli olan fare yakalamasıdır" şeklinde formüle ediyordu) (YN)

"O, emperyalizmle Marksizm arasında ayırım yapmıyor" "O, Marksizm Leninizmi kavramıyor" "O, burjuvaziyi temsil ediyor"

Tespitleri tüm "Üç dünya" teorisyenleri için geçerli yerinde tespitlerdir.

"Üç dünya teorisi" proleter dünya devrimine değil, emperyalizme; devrime değil, karşı devrime hizmet etmektedir.

"Üç dünya" teorisi bir bütün olarak; KÖKTEN reddedilmelidir.

D İ P N O T L A R

(1) Oportunistler, "Üç Dünya Teorisi"nin özü üzerinde yürütülen tartışmayı saptırabilmek için, bu teorinin bizzat başkan Mao tarafından ortaya atıldığını söyleyerek, tartışmayı 'Mao Zedung dedi-demedi', tartışmasına dönüştürmek istiyorlar. Onlar çağımızın en büyük Marksist-Leninistlerinden biri olan Mao Zedung'un otoritesi ardına gizlenmek istiyorlar. Bizim anlayışımıza göre, "Üç dünya" teorisinin Mao Zedung tarafından savunulup savunulmaması meselesi, "Üç Dünya Teorisi"nin özü konusun

da hiç bir şeyi değiştirmes. Mao Zedung'da savunmuş olsa, oportunist görüşler, oportunist görüşlerdir. Üç dünya teorisi konusunda yürütülen tartışmayı bu teori Mao Zedung'undur-veya değildir, düzeyinde yürütmek yanlıştır. Bu mesele yalnızca Mao Zedung'un bir bütün olarak değerlendirilmesi açısından önemlidir, o kadar.

(2) Lenin, Stalin ve Mao Zedung, çoğu yerde "ezilen milletlerle/emperyalizm arasındaki çelişmeden söz ediyorlar. Bu çelişme, gerek 1963'deki polemik yazılarında, gerekse ÇKP 9. Kongresinde ezilen milletler/emperyalizm çelişmesi şeklinde ifade ediliyor. Bizce bu çelişmenin "halk-emperyalizm" şeklinde ifadesi daha doğrudur. Çünkü "Millet" kavramına bilindiği gibi, emperyalist ülkelerde, emperyalist burjuvazi; emperyalizmin yarı sömürgesi durumundaki ülkelerde ise komprador burjuvazi ve feodal sınıflar da dahildir. Bunların ise emperyalizm ile temelde bir çelişmesi yoktur. Tam tersine bu sınıflar, emperyalizmin ürünü olan; emperyalizmin sürmesinden menfati olan sınıflardır. Lenin ve Stalin, birçok yerde Halk ve Millet kavramlarını aynı anlamda kullanıyorlar. Aynı şekilde Mao Zedung'ta "Bir avuç millet haini (yani kompradorlar ve toprak ağaları) dışında, çin milleti" diyerek, bazı yerlerde Halk ve Millet kavramlarını eşitliyor. Biz bu kavramların böyle kullanılmasını doğru bulmuyoruz.

(3) ÇKP 9. kongre raporunda bu çelişme (sosyalist devletlerle, emperyalizm ve sosyal-emperyalizm arasındaki çelişmeler) olarak ifade edilmektedir. 1963'deki polemikte aynı çelişme (sosyalist kamp-emperyalist kamp çelişmesi) şeklinde ifade ediliyordu. Bu iki ifade de eksiktir. Sosyalist kamp ikinci dünya savaşından sonra ortaya çıkan bir dizi sosyalist devletlerle Sovyetler Birliği'nin oluşturduğu kampa verilen addı. Bu gün Sovyetler Birliğinin sosyal emperyalist bir güce dönüşmesi ile bu kamp dağılmıştır. Bu anlamda (yani somut olarak sovyetler birliği çevresinde kümelenmiş sosyalist devletler anlamında) bir sosyalist kamp yoktur. Bu yüzden böyle bir ifade "doğu bloku"nun niteliği üzerine hayaller yaratabilir. Çelişmenin sosyalist kamp-emperyalist kamp şeklinde ifadesi bu yüzden doğru değildir.

Çelişmenin (Sosyalist Devletler-Empereyalizm, Sosyal-emperyalizm) şeklinde ifadesi de eksiktir. Sosyalizm yalnızca sosyalist devletlerle de sınırlanabilir. Sosyalizm için mücadele veren bütün güçler, sosyalizm sistemin unsurlarıdır. Bu unsurlar içinde kuşkusuz sosyalizmin inşa süreci içerisinde bulunan; proletarya diktatörlüğünün hüküm sürdüğü devletler şüphesiz çok önemli bir yer tutarlar. Ama bunlar sosyalizmin tek unsuru değildir. Bütün ülkelerde proletaryanın Komünist Parti önderliğinde mücadele veren işçi sınıfı ve halklar da, sosyalist sistemin unsurlarıdır. Bu yüzden çelişme sosyalist sistem-emperyalist sistem çelişmesi şeklinde ortaya konulabilir. Doğrudur.

(4) Bu çelişmelerin gözlerden gizlenmesi, Amerikan emperyalizmi ve Sov-

yet sosyal emperyalizminin yok pare bir bütün olarak görülmesi;Amerikan emperyalizmi Sovyet sosyal emperyalizmi ile, Amerikan ve Sovyet halklarının eşitlenmesi, ülkemizde sosyal şovenlerin attığı(Ne Amerika-Ne Rusya) sloganında açık ifadesini bulmaktadır.

"Üç dünya" teorisyenlerinin, bir yandan "birinci dünya" kavramının kullanarak Amerikan emperyalizmi ile Sovyet sosyal-emperyalizmini yok pare bir bütün olarak göstermeleri; bir yandan da bunların arasındaki gelişmelerin "mutlak"laştırmaları, onların tutarsızlığından gelmektedir.

(5) "Üç dünya" teorisyenleri, sosyalist sistemin varlığını zaten reddediyorlar.Bu konuya aşağıda geniş bir biçimde değineceğiz.

(6) Böyle bir şey ancak ülkenin çeşitli emperyalist güçler arasında paylaşılması sonucu ortaya çıkabilir.O zaman da ülkenin bir yanında bir emperyalist güç hakim olur.Her durumda hakim olan emperyalist güç baş düşmandır.

(7) "Üç dünya" teorisine karşı çıkan bazı NE Partiler de (Mesela AEP) "Üç dünya" teorisinin bir bölümü olan 'iki süper güç baş düşmandır' tezini savunmaya devam ediyorlar.Bizim ülkemizdeki üçlü blok da her halde buna benzer bir tavır takınacaktır,ve bugün bu tavrı takınmaktadır. Biz bu tavrı doğru bulmuyoruz.Çünkü bugün dünya emperyalizm ve proleter devrimleri çağında bulunmaktadır.içinde bulunduğumuz devrimci süreç,dünya çapında objektif olarak emperyalizmin yıkılması ve sosyalizmin kurulmasıdır.Yani proleter dünya devrimi sürecidir.Bu süreç yalnızca sosyalist devrimlerden oluşmamaktadır.Proletarya önderliğindeki yeni demokratik devrimler (Demokratik Halk Devrimleri),ve emperyalizmi (geçici ve kısa süreli de olsa) zayıflatan tüm devrim hareketleri (Mesela Küba) Proleter Dünya Devriminin parçası durumundadır. Proleter dünya devrimi sürecinde, bu devrimin karşısındaki engel bir bütün olarak emperyalizm (ve sosyal-emperyalizm)dir.Bu anlamda yani dünya devriminin karşısındaki esas engel anlamında "dünya halklarının baş düşmanı emperyalizm ve sosyal-emperyalizm"dir.Denebilir.

Fakat böyle bir ifade de dünya devrimci sürecini çeşitli devrim hareketlerinden oluşan karmaşık bir bütün olarak kavramama eğilimini içine taşıdığından kafa karıştıracaktır.Ayrıca böyle bir baş düşman tespiti pratikte baş düşman kavramının kendisiyle çelişir,çünkü bütün emperyalist güçleri ayırım yapmadan içermektedir.Kullanılmaması yada kullanıldığı zaman ne anlamda kullanıldığının belirtilmesi gerekir.

Bir başka mesele de dünya çapında baş gelişme tespiti meselesidir. Dünya çapında bir baş gelişme tespit etmekte iki yünden yanlıştır:

1)Dünya devriminin tüm ülkelerde gerçekleştirilecek devrimlerle değil, bir anda bütün dünyada olacağı anlayışını yayar.

2)Dünya çapında baş gelişme tespiti, kaçınılmaz olarak dünya çapındaki

diğer gelişmelerin önemini azaltır. Bütün diğer gelişmelerin çözümünü dünya çapında baş gelişme olarak tespit edilen gelişmenin çözümüne bağlıdır. Devrimci süreçler arasında mekanik bir öncelik sonralık ilişkisi yaratabilir. Bu yüzden değişik devrimci süreçlerin birleşmesinden oluşan dünya devrimci süreci için baş gelişme tespiti yapmamak doğrudur. Baş gelişme meselesi de, aynı baş düşman meselesi gibi, tek tek ülkelerde somut olarak ele alınmalıdır.

(8) Bu ayırım yeni bir ayırım değildir. Dünya komünist hareketi içinde daha önce-ikinci dünya savaşı sırasında da yapılmıştır.

(9) Ülke kavramı, yukarıda da belirttiğimiz gibi, ülkede yaşayan sınıfın ne olursa olsun tüm insanlara içerir. Aslında "ülke mücadelesinde" söz ediliyorsa, bunun içine halkın mücadelesi de dahildir. Bu anlamda, hem ülkelerin, hem halkın mücadelesinden söz etmek yanlıştır.

Sadece ülkenin mücadelesinden söz edilmesi halinde ise, bu ülkedeki sınıf farkını gizlediği için, bu anti Marksizm bir yaklaşımdır.

'Devletlerin' ve 'Halkların' mücadelesinden söz etmek, kavramları doğru kullanmak açısından doğrudur. Devlet bilindiği gibi, her dönemde (sınıflı toplumlarda) hakim olan sınıfın elinde, diğer sınıfları ezmek için, sömürüyü ayakta tutmak için kullanılan bir makinedir. Bu anlamda, devlet deyince, akla hakim sınıfların mücadelesi gelir. "Üçüncü dünya devletlerinin ve halkların mücadelesinden" söz etmek kavram açısından doğru olmasına rağmen, hakim sınıflarla, halk sınıfları arasındaki gelişmeleri gizlediği; hakim sınıfların 'lafta' 'bağımsızlık mücadelesinin' gerçek niteliğini gözlerden gizlediği için anti Marksisttir.

(10) Marks ve Engels "insanlığı kurtarma" kavramını, sınıfsız topluma varma anlamında kullanıyorlar.

(11) Burada esas olarak, objektif durum üzerinde durduk. Buradan proleterya en devrimci sınıftır, o halde bütün işçiler komünisttir vs. gibi sonuçlar çıkarmak yanlıştır. Bu işçi kuyrukçuluğudur. Proleterya sınıf olarak, üretim içindeki yeri itibarı ile, objektif anlamda en devrimci sınıftır. Ancak tek tek bütün proleterlerin devrimci (hatta komünist) olduğu anlamına gelmez. Ancak Marksizmi-Leninizmi kavramış ve bunun gereklilerini yerine getiren, komünist partilerinde örgütlenmiş kişiler komünisttirler. Bunlar köken olarak proleteryadan geldiği gibi, başka sınıflardan da gelebilirler.

Proleterya devrimde öncülüğünü ancak komünist partisi aracılığı ile gerçekleştirebilir.

Proleterya hareketi, ancak komünist partisi'nin öncülüğünde, bilinçsiz, kendiliğindenci bir hareketten, bilinçli bir hareket düzeyine yükseltilebilir. Devrimin objektif ve subjektif unsurları, birbirine karıştırılmamalıdır. Bu bizi yanlış sonuçlara götürür.

(12) Bu durum ilerde değişmez diye iddia edilebilir.

(13) Bugün uluslararası alanda ortaya çıkan sağ oportunist akım;Kruşçov'un modern revizyonizmi ile çeşitli benzerlikler göstermektedir. Bu yüzden bu akıma karşı mücadelede Kruşçov revizyonizmine karşı verilen mücadeleyi belgeleyen yazılar önemlidir.Ancak bu yazılarda da(ÇKP'nin SBKP'ne yazdığı mektuplar 1957 ve 1960 Deklarasyonu) önemli hatalar vardır.

-Mesela sosyalist devrimin barış içinde de gerçekleşebileceği tezi kabul edilmektedir.

-Mesela emperyalizmi Amerikan emperyalizmi ile eşitleme eğilimleri vardır.

-Mesela yarı sömürge ülkelerde feodalizmin tasfiyesi meselesine dokunulmamaktadır.

(14) Sosyalist kamp bu anlamda kullanıldığı zaman bile,'sosyalist kampın' dağıldığından söz etmek sakat bir davranıştır.Çünkü ikinci dünya savaşından sonra AHC ve ÇHC hala sosyalist devletlerdir.'Sosyalist kamp' dağıldı tezi bu devletlerde de proleterya diktatörlüklerinin sürmediği anlayışını yaymaktadır.Yanlıştır.

(15) İkinci dünya savaşından sonra, sosyalist kamp,dünya ML hareketi içinde yalnızca sosyalist devletleri ifade etmek için kullanılmaya başlandı.Bu kavram giderek "doğu bloku" adı verilen,revizyonist yozlaşmadan sonra Sovyetler Birliği'nin izinden yürüyen devletler için kullanılmaya başlandı.Bugün sosyalist kamp kavramı geniş kitleler için de 'doğu bloku şeklinde' anlaşılmaktadır.Bu yüzden 'sosyalist kamp' kavramının kullanılması bu blok içinde toparlanan revizyonist devletlerin niteliği hakkında hayaller yayabilir.

Bu nedenle biz "sosyalist sistem" kavramının kullanılmasını daha doğru buluyoruz.

Bu kavramın kullanılması, bugün Sovyetler Birliği'nin yozlaştığı gerçeğinin ardına gizlenip sosyalizmin sistem olarak bir bütün olarak varlığını reddeden "üç dünya" teorisyenlerini bu konuda açık tavrı takınmaya zorlayacaktır.

(16) ÇKP 10.Parti Kongresi Raporunda bir sürü doğru görüş ile yanlış görüş yan yana yer almaktadır.10. Parti Kongresi Raporu,bu anlamda ÇKP içinde iki çizgi arasındaki mücadeleyi de geçici bir denge durumunun ifadesidir.Kongrenin Enternasyonal ilişkiler bölümünde "üç dünya" teorisi ana hattı ile savunulmaktadır.

(17) Bugün AKP/ML bu görüşleri görünürde terk etti.Ama bu parti hataları konusunda tutarlı bir eleştiri yapmamıştır.

(18)Bütün oportunistler,açık ideolojik mücadeleyi 'sorumsuzluk olarak' nitelendirmektedirler.Bunlar ideolojik meselelerin proleterya ve halk içinde açıkça tartışılması değil,kapalı kapılar ardında tartışmasını istiyorlar.İdeolojik mücadelenin geniş devrimci kitleler içinde değil,

üç beş kişi arasında yürütülmesini istiyorlar.Çünkü ideolojik mücadele-
lenin açık yürütülmesi sonucunda,oportunist görüşlerin çökeceğini,opor-
tunist siyasetin kitleler içinde (en azından kitlenin en ileri bilinç-
li kesimi içinde) tecrit olacağını biliyorlar.Açık ideolojik mücadele-
de, Marksizm-leninizmin ilkelerini,her türlü,oportunist sapmaya karşı
tavizsiz savunma; kitleler içinde oportunizme karşı açık ideolojik mü-
cadele 'sorumsuzluğun' değil;komunist sorumluluğun gereğidir.

Marks-Engels-lenin ve Stalin döneminde, ideolojik mücadele kitleler,
içinde açık yürütülüyordu.Partiler arasındaki görüş ayrılıkları açıkca
ortaya koyuluyor, tartışılıyordu.Kominter Kongre Raporları,açık ideolo-
jik mücadelenin en güzel örnekleridir.

Kültür devrimi sırasında ideolojik mücadele açık yürütüldü.Kültür dev-
riminin başarıya ulaşmasının sebeplerinden biri bu idi.Oportunistler,
bütün bunları,görmezden geliyor.Çünkü böylesi işlerine geliyor.

İdeolojik mücadelenin kapalı kapılar ardında yürütülmesi dünya ko-
munist hareketi içinde son dönemlerde ortaya çıkmış bir hastalıktır.
Bu hastalık yalnızca revizyonizmin ve oportunizmin işine yaramaktadır.
Örneğin Kruşçov revizyonizmine karşı ideolojik mücadelenin, başlangıç-
ta uzun süre çok dar bir çevre içinde kalması ve kapalı kapılar ardın-
da yürütülmesi Kruşçov revizyonizminin zafer kazanmasını ve güçlenmesi-
ni kolaylaştırmıştır.

Görüşümüze göre, bu hastalığı aşılmalı ideolojik mücadele de Mark,En-
gels,Lenin ve Stalin'in Komintern'in açık ideolojik geleneğine dönül-
melidir.Oportunizmi yenmenin tek yolu budur.

Bırakalım oportunistler "sorumsuzluk" çığırtaçlığı yapsınlar.Bizim
onlara karşı duyduğumuz tek sorumluluk onları yıkmaya sorumluluğudur.

(YN):Yayıncının notu

(abç):Altını biz çizdik

(agy):Adı geçen yazı

Drucker , Herausgeber und verantwortlicher Redakteur:

Walter Hofmann, 6 Frankfurt/Main, Homburger Landstraße 52

Eigendruck im Selbstvertrieb